

Uradni list

Evropske unije

C 294

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 61

20. avgust 2018

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2018/C 294/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
---------------	--	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2018/C 294/02	Zadeva C-203/16 P: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. junija 2018 – Dirk Andres, stečajni upravitelj družbe Heitkamp BauHolding GmbH/Evropska komisija, Zvezna republika Nemčija (Pritožba – Državne pomoči – Nemška davčna zakonodaja glede nekaterih prenosov izgub v prihodnja davčna leta (shema za prenos davčnih izgub v primeru prestrukturiranja) – Sklep o nezdružljivosti sheme pomoči z notranjim trgov – Ničnostna tožba – Dopustnost – Člen 263, četrti odstavek, PDEU – Oseba, na katero se akt posamično nanaša – Člen 107(1) PDEU – Pojem „državna pomoč“ – Pogoj selektivnosti – Določitev referenčnega okvira – Pravna opredelitev dejstev)	2
2018/C 294/03	Zadeva C-208/16 P: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. junija 2018 – Zvezna republika Nemčija/Dirk Andres (stečajni upravitelj družbe Heitkamp BauHolding GmbH), Evropska komisija (Pritožba – Državne pomoči – Nemška davčna zakonodaja glede nekaterih prenosov izgub v prihodnja davčna leta („shema za prenos davčnih izgub v primeru prestrukturiranja“) – Sklep o nezdružljivosti sheme pomoči z notranjim trgov – Ničnostna tožba – Dopustnost – Člen 263, četrti odstavek, PDEU – Oseba, na katero se akt posamično nanaša – Člen 107(1) PDEU – Pojem „državna pomoč“ – Pogoj selektivnosti – Določitev referenčnega okvira – Pravna opredelitev dejstev)	3

SL

2018/C 294/04	Zadeva C-209/16 P: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. junija 2018 – Zvezna republika Nemčija/ Lowell Financial Services GmbH, nekdanja GFKL Financial Services AG, Evropska komisija (Pritožba – Državne pomoči – Nemška davčna zakonodaja glede nekaterih prenosov izgub v prihodnja davčna leta (shema za prenos davčnih izgub v primeru prestrukturiranja) – Sklep o nezdržljivosti sheme pomoči z notranjim trgov – Ničnostna tožba – Dopustnost – Člen 263, četrti odstavek, PDEU – Oseba, na katero se akt posamično nanaša – Člen 107(1) PDEU – Pojem „državna pomoč“ – Pogoj selektivnosti – Določitev referenčnega okvira – Pravna opredelitev dejstev)	4
2018/C 294/05	Zadeva C-219/16 P: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. junija 2018 – Lowell Financial Services GmbH, prej GFKL Financial Services AG/Evropska komisija, Zvezna republika Nemčija (Pritožba – Državne pomoči – Nemška davčna zakonodaja, ki se nanaša na prenos izgub v prihodnja davčna leta (shema za prenos davčnih izgub) – Sklep o nezdržljivosti sheme pomoči z notranjim trgov – Ničnostna tožba – Dopustnost – Člen 263, četrti odstavek, PDEU – Oseba, na katero se akt posamično nanaša – Člen 107(1) PDEU – Pojem „državna pomoč“ – Pogoj selektivnosti – Določitev referenčnega okvira – Določitev referenčnega okvira)	5
2018/C 294/06	Zadeva C-451/16: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 26. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court of the United Kingdom – Združeno kraljestvo) – MB/Secretary of State for Work and Pensions (Predhodno odločanje – Direktiva 79/7/EGS – Enako obravnavanje moških in žensk v zadevah socialne varnosti – Nacionalni sistem državnih pokojnin – Pogoji za priznanje spremembe spola – Nacionalna zakonodaja, ki to priznanje pogojuje z razveljavitvijo zakonske zveze, sklenjene pred to spremembo spola – Zavrnitev dodelitve državne starostne pokojnine osebi, ki je spremenila spol, od upokojitvene starosti za osebe privzetega spola – Neposredna diskriminacija na podlagi spola)	5
2018/C 294/07	Zadeva C-564/16 P: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. junija 2018 – Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)/Puma SE (Pritožba – Znamka Evropske unije – Uredba (ES) št. 207/2009 – Člen 8(5) – Člen 76 – Postopek z ugovorom – Relativni razlogi za zavrnitev – Uredba (ES) št. 2868/95 – Pravilo 19 – Pravilo 50(1) – Obstoj prejšnjih odločb Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), v katerih je priznan ugled prejšnje znamke – Načelo dobrega upravljanja – Upoštevanje teh odločb v poznejših postopkih z ugovorom – Obveznost obrazložitve – Postopkovne obveznosti odborov EUIPO za pritožbe)	6
2018/C 294/08	Zadeva C-635/16 P: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 28. junija 2018 – Spliethoff's Bevrachting-skantoor BV/Evropska komisija (Pritožba – Ničnostna tožba – Dopustnost – Določitev predmeta spora – Finančna pomoč na področju Instrumenta za povezovanje Evrope (IPE) – Prometni sektor za obdobje 2014 – 2020 – Razpis za zbiranje predlogov – Izvajalska agencija za inovacije in omrežja (INEA) – Elektronsko sporočilo, s katerim je bila pritožnica obveščena o zavrnitvi njenega predloga – Poznejši sklep Evropske komisije o seznamu izbranih predlogov – Učinkovito sodno varstvo)	7
2018/C 294/09	Zadeva C-2/17: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 28. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španija) – Instituto Nacional de la Seguridad Social/ Jesús Crespo Rey (Predhodno odločanje – Sporazum med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Švicarsko konfederacijo na drugi o prostem pretoku oseb – Socialna varnost delavcev migrantov – Uredba (ES) št. 883/2004 – Priloga XI, rubrika „Španija“, točka 2 – Starostna pokojnina – Način izračuna – Teoretični znesek – Upoštevna prispevna osnova – Posebni dogovor – Izbira prispevne osnove – Nacionalna ureditev, v skladu s katero mora delavec plačevati prispevke na podlagi minimalne prispevne osnove)	7
2018/C 294/10	Zadeva C-57/17: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 28. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Španija) – Eva Soraya Checa Honrado/Fondo de Garantía Salarial (Predhodno odločanje – Socialna politika – Varstvo delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca – Direktiva 2008/94/ES – Člen 3, prvi odstavek – Plačilo, ki ga zagotavlja jamstvena ustanova – Odpravnina ob prenehanju delovnega razmerja – Sprememba kraja zaposlitve, zaradi katere mora delavec spremeniti prebivališče – Sprememba bistvenega elementa pogodbe o zaposlitvi – Prenehanje pogodbe o zaposlitvi na zahtevo delavca – Načelo enakosti in prepovedi diskriminacije)	8

2018/C 294/11	Zadeva C-90/17: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 27. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalska) – Turbogás Produtora Energética SA/Autoridade Tributária e Aduaneira (Predhodno odločanje – Direktiva 2003/96/ES – Obdavčitev energentov in električne energije – Člen 21(5), tretji pododstavek – Subjekt, ki proizvaja električno energijo za lastne potrebe – Majhni proizvajalci električne energije – Člen 14(1)(a) – Energenti, ki se uporabljajo za proizvodnjo električne energije – Obveznost oprostitve)	9
2018/C 294/12	Zadeva C-230/17: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 27. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Østre Landsret – Danska) – Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn/Udlaendingestyrelsen (Predhodno odločanje – Državljanstvo Unije – Člen 21(1) PDEU – Direktiva 2004/38/ES – Pravica do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic – Pravica državljana tretje države, ki je družinski član državljana Unije, do prebivanja v državi članici, katere državljanstvo ima ta državljan – Vstop tega družinskega člana na ozemlje zadevne države članice po vrnitvi državljana Unije v to državo članico)	9
2018/C 294/13	Zadeva C-246/17: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 27. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État – Belgija) – Ibrahima Diallo/Kraljevina Belgija (Predhodno odločanje – Državljanstvo Evropske unije – Direktiva 2004/38/ES – Člen 10(1) – Prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje družinskega člana državljana Unije – Izdaja – Rok – Sprejetje in vročitev odločbe – Posledice nespoštovanja šestmesečnega roka – Procesna avtonomija držav članic – Načelo učinkovitosti)	10
2018/C 294/14	Zadeva C-364/17: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 27. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad – Varna – Bolgarija) – „Varna Holidéis“ EOOD/Direktor na Direksia „Obzhaltane i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Predhodno odločanje – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Dobava nepremičnine pred pristopom Republike Bolgarije k Evropski uniji – Ničnost prodajne pogodbe, ugotovljena po pristopu – Obveznost popravka začetnega odbitka – Razlaga – Pristojnost Sodišča)	11
2018/C 294/15	Združeni zadevi C-459/17 in C-460/17: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 27. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État – Francija) – SGI (C-459/17), Valériane SNC (C-460/17)/Ministre de l'Action et des Comptes publics (Predhodno odločanje – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Pravica do odbitka vstopnega davka – Vsebinski pogoji pravice do odbitka – Dejanska dobava blaga)	11
2018/C 294/16	Zadeva C-512/17: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 28. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu – Poljska) – postopek, ki ga je sprožila oseba HR (Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Pristojnost, priznavanje in izvrševanje sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo – Uredba (ES) št. 2201/2003 – Člen 8(1) – Običajno prebivališče otroka – Dojenček – Odločilne okoliščine za določitev tega prebivališča)	12
2018/C 294/17	Zadeva C-731/17 P: Pritožba, ki jo je Nap Innova Hoteles, S.L. vložila 23. decembra 2017 zoper sklep Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 4. decembra 2017 v zadevi T-522/17, Nap Innova Hoteles/SRB	13
2018/C 294/18	Zadeva C-118/18 P: Pritožba, ki jo je Hochmann Marketing GmbH vložila 14. februarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 12. decembra 2017 v zadevi T-771/15, Hochmann Marketing/EUIPO	13
2018/C 294/19	Zadeva C-318/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgija) 11. maja 2018 – Oracle Belgium BVBA/Belgische Staat	14
2018/C 294/20	Zadeva C-331/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Krajský súd v Prešove (Slovaška republika) 22. maja 2018 – TE/Pohotovosť s.r.o.	15

2018/C 294/21	Zadeva C-341/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 24. maja 2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/J. in drugi	16
2018/C 294/22	Zadeva C-344/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Arbeidshof te Gent (Belgija) 25. maja 2018 – ISS Facility Services NV/Sonia Govaerts, Euroclean NV	16
2018/C 294/23	Zadeva C-348/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 29. maja 2018 – Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice/Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)	17
2018/C 294/24	Zadeva C-349/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vredegerecht te Antwerpen (Belgija) 30. maja 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)/Mbutuku Kanyeba	18
2018/C 294/25	Zadeva C-350/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vredegerecht te Antwerpen (Belgija) 30. maja 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)/Larissa Nijs	18
2018/C 294/26	Zadeva C-351/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vredegerecht te Antwerpen (Belgija) 30. maja 2016 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)/Jean-Louis Anita Dedroog	19
2018/C 294/27	Zadeva C-354/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul Bacău (Romunija) 30. maja 2018 – Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu/SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl	20
2018/C 294/28	Zadeva C-355/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesgericht Salzburg (Avstrija) 31. maja 2018 – Barbara Rust-Hackner/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	21
2018/C 294/29	Zadeva C-356/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesgericht Salzburg (Avstrija) 31. maja 2018 – Christian Gmoser/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	22
2018/C 294/30	Zadeva C-357/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesgericht Salzburg (Avstrija) 31. maja 2018 – Bettina Plackner/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	23
2018/C 294/31	Zadeva C-359/18 P: Pritožba, ki jo je Evropska agencija za zdravila vložila 1. junija 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 22. marca 2018 v zadevi T-80/16, Shire Pharmaceuticals Ireland/EMA	23
2018/C 294/32	Zadeva C-364/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) 4. junija 2018 – Eni SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze	24
2018/C 294/33	Zadeva C-365/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) 4. junija 2018 – Shell Italia E & P SpA/Ministero dello Sviluppo Economico in drugi	25
2018/C 294/34	Zadeva C-366/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social de Madrid (Španija) 5. junija 2018 – José Manuel Ortiz Mesonero/UTE Luz Madrid Centro (ki ga sestavljajo gospodarske družbe SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S.A. in Citelum Ibérica S.A.)	25
2018/C 294/35	Zadeva C-367/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 4. junija 2018 – María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz in Luis Salas Fernández (kot dedič Lucie Sánchez de la Peña)/Administración del Estado	26
2018/C 294/36	Zadeva C-373/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Portugalska) 7. junija 2018 – Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas/Autoridade Tributária e Aduaneira	27

2018/C 294/37	Zadeva C-377/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Spetsializiran nakazatelen sad (Bolgarija) 31. maja 2018 – kazenski postopek zoper AH, PB, CX, KM, PH	27
2018/C 294/38	Zadeva C-380/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 11. junija 2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, nasprotna stranka v postopku s pritožbo: E.P.	28
2018/C 294/39	Zadeva C-381/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 11. junija 2018 – G. S., nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	28
2018/C 294/40	Zadeva C-382/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 11. junija 2018 – V. G., nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	29
2018/C 294/41	Zadeva C-383/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Poljska) 11. junija 2018 – Lexitor Sp. z o.o./Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka s sedežem v Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. s sedežem v Wrocławu, mBank S.A. s sedežem v Varšavi	30
2018/C 294/42	Zadeva C-385/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 11. junija 2018 – Arriva Italia Srl in drugi/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti	30
2018/C 294/43	Zadeva C-386/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemska) 11. junija 2018 – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	31
2018/C 294/44	Zadeva C-387/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Poljska) 12. junija 2018 – Delfarma Sp. z o.o./Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych	32
2018/C 294/45	Zadeva C-389/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgija) 13. junija 2018 – Brussels Securities SA/Kraljevina Belgija	32
2018/C 294/46	Zadeva C-397/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social de Barcelona (Španija) 15. junija 2018 – Ana María Páez Juárez/Nobel Plásticos Ibérica, S.A.	33
2018/C 294/47	Zadeva C-398/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španija) 15. junija 2018 – Antonio Bocero Torrico/Instituto Nacional de la Seguridad Social in Tesorería General de la Seguridad Social	34
2018/C 294/48	Zadeva C-399/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemska) 18. junija 2018 – Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV/Autoriteit Consument en Markt	35
2018/C 294/49	Zadeva C-401/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Krajský soud v Praze (Češka republika) 18. junija 2018 – Herst, s.r.o./Odvolací finanční ředitelství	35
2018/C 294/50	Zadeva C-403/18 P: Pritožba, ki sta jo Alcogroup in Alcodis vložili 14. junija 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 10. aprila 2018 v zadevi T-274/15, Alcogroup in Alcodis/Komisija	37
2018/C 294/51	Zadeva C-407/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo 21. junija 2018 Višje sodišče v Mariboru (Slovenija)– Aleš Kuhar, Jožef Kuhar / Addiko Bank d.d.	37
2018/C 294/52	Zadeva C-440/18 P: Pritožba, ki jo je Verein Deutsche Sprache e.V. vložila 4. julija 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 23. aprila 2018 v zadevi Verein Deutsche Sprache e.V./Evropska komisija, T-468/16	38
2018/C 294/53	Zadeva C-443/18: Tožba, vložena 4. julija 2018 – Evropska komisija/Italijanska republika	39
Splošno sodišče		
2018/C 294/54	Združeni zadevi T-379/10 RENV in T-381/10 RENV: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. julija 2018 – Keramag Keramische Werke in drugi/Komisija (Konkurenca – Karteli – Francoski trg kopalniške opreme – Sklep, s katerim je ugotovljena kršitev člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP – Udeležba nekaterih subjektov v kartelu – Ponovna preučitev dokazov)	41

2018/C 294/55	Zadeva T-222/14 RENV: Sodba Splošnega sodišča z dne 4. julija 2018 – Deluxe Entertainment Services Group/EUIPO (deluxe) (Znamka Evropske unije – Prijava figurativne znamke Evropske unije deluxe – Absolutni razlog za zavrnitev – Neobstoj razlikovalnega učinka – Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Obveznost obrazložitve – Člen 75 Uredbe št. 207/2009 (postal člen 94 Uredbe 2017/1001))	42
2018/C 294/56	Zadeva T-616/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. julija 2018 – Transtec/Komisija (ESR – Države AKP – Sporazum iz Cotonouja – Program za podporo kulturnih projektov v portugalsko govorečih afriških državah – Zneski, ki jih je Komisija plačala subjektu, odgovornemu za finančno izvedbo programa v Gvineji Bissau – Izterjava po finančni reviziji – Pobot terjatev – Sorazmernost – Neupravičena obogatitev – Nepogodbena odgovornost)	42
2018/C 294/57	Zadeva T-88/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 5. julija 2018 – Španija/Komisija (EKSRP – Zadnje obdobje izvajanja programskega obdobja 2007 – 2013 – Potrditev obračunov plačilnih agencij držav članic – Sklep, s katerim je določen znesek, ki ga ni mogoče ponovno uporabiti, v okviru programa razvoja podeželja avtonomne skupnosti Ekstremadura – Metoda za izračun – Člen 69(5b) Uredbe (ES) št. 1698/2005 – Legitimna pričakovanja)	43
2018/C 294/58	Zadeva T-98/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 30. maja 2018 – RT/Parlament (Javni uslužbenci – Uradniki – Bolniški dopust – Člen 59(1) kadrovskih predpisov – Notranja pravila o zdravniških pregledih v zvezi z odsotnostjo z dela zaradi zdravstvenih razlogov in o rednih zdravniških pregledih oseb, ki uveljavljajo invalidnino – Zdravniško potrdilo – Neobstoj zdravnikovega podpisa in pečata – Medicinsko posvetovanje na daljavo prek interneta – Zavrnitev sprejema)	44
2018/C 294/59	Zadeva T-218/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 29. junija 2018 – HF/Parlament (Javni uslužbenci – Pogodbeni uslužbenci – Člen 24 Kadrovskih predpisov – Prošnja za pomoč – Člen 12a Kadrovskih predpisov – Psihično nasilje – Svetovalni odbor za obravnavo pritožb zaradi nadlegovanja in preprečevanje nadlegovanja na delovnem mestu – Odločba o zavrnitvi prošnje za pomoč – Pravica do izjave – Načelo kontradiktornosti – Zavrnitev posredovanja mnenja posvetovalnega odbora in poročila o zaslišanju prič – Trajanje upravnega postopka – Razumen rok)	45
2018/C 294/60	Zadeva T-402/17 in T-403/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. julija 2018 – Vienna International Hotelmanagement/EUIPO (Vienna House in VIENNA HOUSE) (Znamka Evropske unije – Zahtevi za registracijo besedne znamke Evropske unije Vienna House in figurativne znamke Evropske unije VIENNA HOUSE – Absolutni razlog za zavrnitev – Opisnost – Neobstoj razlikovalnega učinka – Člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b) in (c) Uredbe 2017/1001))	45
2018/C 294/61	Zadeva T-322/18: Tožba, vložena 23. maja 2018 – García Ruiz/Parlament	46
2018/C 294/62	Zadeva T-341/18: Tožba, vložena 31. maja 2018 – NEC Corporation/Komisija	47
2018/C 294/63	Zadeva T-342/18: Tožba, vložena 30. maja 2018 – Nichicon Corporation/Komisija	48
2018/C 294/64	Zadeva T-343/18: Tožba, vložena 3. junija 2018 – Tokin Corporation/Komisija	50
2018/C 294/65	Zadeva T-344/18: Tožba, vložena 4. junija 2018 – Rubycon in Rubycon Holdings/Komisija	51
2018/C 294/66	Zadeva T-351/18: Tožba, vložena 5. junija 2018 – Ukrselhosprom PCF in Versobank/ECB	51
2018/C 294/67	Zadeva T-363/18: Tožba, vložena 5. junija 2018 – Nippon Chemi-Con Corporation/Komisija	52
2018/C 294/68	Zadeva T-380/18: Tožba, vložena 25. junija 2018 – Intas Pharmaceuticals/EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS)	54

2018/C 294/69	Zadeva T-383/18: Tožba, vložena 26. junija 2018 – Sta*Ware EDV Beratung/EUIPO – Accelerate IT Consulting (businessNavi)	55
2018/C 294/70	Zadeva T-386/18: Tožba, vložena 27. junija 2018 – Iccrea Banca/Komisija in SRB	56
2018/C 294/71	Zadeva T-393/18: Tožba, vložena 28. junija 2018 – Mellifera/Komisija	57
2018/C 294/72	Zadeva T-399/18: Tožba, vložena 27. junija 2018 – TrekStor/EUIPO (Theatre)	58
2018/C 294/73	Zadeva T-404/18: Tožba, vložena 2. julija 2018 – Zhadanov/EUIPO (PDF Expert)	59
2018/C 294/74	Zadeva T-405/18: Tožba, vložena 3. julija 2018 – Holmer Dahl/SRB	59
2018/C 294/75	Zadeva T-412/18: Tožba, vložena 2. julija 2018 – mobile.de/EUIPO – Droujestvo S Ogranichena Otgovornost „Rezon“ (mobile.ro)	60
2018/C 294/76	Zadeva T-413/18: Tožba, vložena 4. julija 2018 – Portigon/SRB	61
2018/C 294/77	Zadeva T-415/18: Tožba, vložena 4. julija 2018 – Silgan Closures in Silgan Holdings/Komisija	62
2018/C 294/78	Zadeva T-421/18: Tožba, vložena 10. julija 2018 –Bauer Radio/EUIPO – Weinstein (MUSIKISS)	63
2018/C 294/79	Zadeva T-423/18: Tožba, vložena 6. julija 2018 – Fissler/EUIPO (vita)	64

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2018/C 294/01)***Zadnja objava**

UL C 285, 13.8.2018

Prejšnje objave

UL C 276, 6.8.2018

UL C 268, 30.7.2018

UL C 259, 23.7.2018

UL C 249, 16.7.2018

UL C 240, 9.7.2018

UL C 231, 2.7.2018

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. junija 2018 – Dirk Andres, stečajni upravitelj družbe Heitkamp BauHolding GmbH/Evropska komisija, Zvezna republika Nemčija

(Zadeva C-203/16 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Državne pomoči – Nemška davčna zakonodaja glede nekaterih prenosov izgub v prihodnja davčna leta („shema za prenos davčnih izgub v primeru prestrukturiranja“) – Sklep o nezdružljivosti sheme pomoči z notranjim trgov – Ničnostna tožba – Dopustnost – Člen 263, četrty odstavek, PDEU – Oseba, na katero se akt posamično nanaša – Člen 107(1) PDEU – Pojem „državna pomoč“ – Pogoj selektivnosti – Določitev referenčnega okvira – Pravna opredelitev dejstev)

(2018/C 294/02)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnik: Dirk Andres, stečajni upravitelj družbe Heitkamp BauHolding GmbH (zastopniki: W. Niemann, S. Geringhoff, Rechtsanwalt in P. Dodos, Rechtsanwälte)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija (zastopniki: R. Lyal, T. Maxian Rusche in K. Blanck-Putz, agenti), Zvezna republika Nemčija (zastopnika: T. Henze in R. Kanitz, agenta)

Izrek

1. Nasprotna pritožba se zavrne.
2. Točki 2 in 3 izreka sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 4. Februarja 2016, Heitkamp BauHolding/Komisija (T-287/11, EU:T:2016:60), se razveljavita.
3. Sklep Komisije 2011/527/EU z dne 26. januarja 2011 o državni pomoči C 7/10 (ex CP 250/09 in NN 5/10), ki jo izvaja Nemčija Shema za prenos davčnih izgub v primeru prestrukturiranja podjetij v težavah („Sanierungsklausel“) se razglasi za ničn.
4. Evropska komisija nosi svoje stroške in plača stroške, nastale Dirku Andresu, stečajnemu upravitelju družbe Heitkamp BauHolding GmbH, v postopku na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.

5. Zvezna republika Nemčija nosi svoje stroške, nastale v pritožbenem postopku.

⁽¹⁾ UL C 211, 13.6.2016.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. junija 2018 – Zvezna republika Nemčija/Dirk Andres (stečajni upravitelj družbe Heitkamp BauHolding GmbH), Evropska komisija

(Zadeva C-208/16 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Državne pomoči – Nemška davčna zakonodaja glede nekaterih prenosov izgub v prihodnja davčna leta („shema za prenos davčnih izgub v primeru prestrukturiranja“) – Sklep o nezdružljivosti sheme pomoči z notranjim trgov – Ničnostna tožba – Dopustnost – Člen 263, četrti odstavek, PDEU – Oseba, na katero se akt posamično nanaša – Člen 107(1) PDEU – Pojem „državna pomoč“ – Pogoj selektivnosti – Določitev referenčnega okvira – Pravna opredelitev dejstev)

(2018/C 294/03)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnik: Zvezna republika Nemčija (zastopnika: T. Henze et R. Kanitz, agenta)

Drugi stranki v postopku: Dirk Andres (stečajni upravitelj družbe Heitkamp BauHolding GmbH) (zastopniki: W. Niemann, S. Geringhoff, in P. Dodos, odvetniki), Evropska komisija (zastopniki: R. Lyal, T. Maxian Rusche in K. Blanck-Putz, agenti)

Izrek

1. Nasprotna pritožba se zavrne.
2. Točki 2 in 3 izreka sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 4. februarja 2016, Heitkamp BauHolding/Komisija (T-287/11, EU:T:2016:60), se razveljavita.
3. Sklep Komisije 2011/527/EU z dne 26. januarja 2011 o državni pomoči C 7/10 (ex CP 250/09 in NN 5/10), ki jo izvaja Nemčija – Shema za prenos davčnih izgub v primeru prestrukturiranja podjetij v težavah („Sanierungsklausel“), se razglasi za ničen.
4. Evropska komisija nosi svoje stroške, ki so ji nastali v postopku na prvi stopnji in v pritožbenem postopku, in se ji naloži plačilo stroškov Zvezne republike Nemčije, nastalih v pritožbenem postopku, in stroškov Dirka Andresa, stečajnega upravitelja družbe Heitkamp BauHolding GmbH, nastalih v postopku na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.

⁽¹⁾ UL C 211, 13.6.2016.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. junija 2018 – Zvezna republika Nemčija/Lowell Financial Services GmbH, nekdanja GFKL Financial Services AG, Evropska komisija

(Zadeva C-209/16 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Državne pomoči – Nemška davčna zakonodaja glede nekaterih prenosov izgub v prihodnja davčna leta („shema za prenos davčnih izgub v primeru prestrukturiranja“) – Sklep o nezdružljivosti sheme pomoči z notranjim trgov – Ničnostna tožba – Dopustnost – Člen 263, četrti odstavek, PDEU – Oseba, na katero se akt posamično nanaša – Člen 107(1) PDEU – Pojem „državna pomoč“ – Pogoj selektivnosti – Določitev referenčnega okvira – Pravna opredelitev dejstev)

(2018/C 294/04)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Zvezna republika Nemčija (zastopnika: T. Henze in R. Kanitz, agenta)

Drugi stranki v postopku: Lowell Financial Services GmbH, nekdanja GFKL Financial Services AG (zastopniki: M Schweda, M. Knebelberger in F. Loose, Rechtsanwälte), Evropska komisija (zastopniki: R. Lyal, T. Maxian Rusche in K. Blanck-Putz, agenti)

Izrek

1. Nasprotna pritožba se zavrne.
2. Točki 2 in 3 izreka sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 4. februarja 2016, GFKL Financial Services/Komisija (T-620/11, EU:T:2016:59), se razveljavita.
3. Sklep Komisije 2011/527/EU z dne 26. januarja 2011 o državni pomoči C 7/10 (ex CP 250/09 in NN 5/10), ki jo izvaja Nemčija – Shema za prenos davčnih izgub v primeru prestrukturiranja podjetij v težavah („Sanierungsklausel“) se razglasi za ničen.
4. Evropska komisija nosi svoje stroške v zvezi s postopkom na prvi stopnji in pritožbenim postopkom ter plača stroške, ki jih je priglasila Zvezna republika Nemčija v pritožbenem postopku, in stroške, ki jih je priglasila družba Lowell Financial Services GmbH v postopku na prvi stopnji.
5. Družba Lowell Financial Services GmbH nosi svoje stroške v zvezi s pritožbenim postopkom.

⁽¹⁾ UL C 222, 20.6.2016.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. junija 2018 – Lowell Financial Services GmbH, prej GFKL Financial Services AG/Evropska komisija, Zvezna republika Nemčija

(Zadeva C-219/16 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Državne pomoči – Nemška davčna zakonodaja, ki se nanaša na prenos izgub v prihodnja davčna leta (Shema za prenos davčnih izgub) – Sklep o nezdružljivosti sheme pomoči z notranjim trgov – Ničnostna tožba – Dopustnost – Člen 263, četrti odstavek, PDEU – Oseba, na katero se akt posamično nanaša – Člen 107(1) PDEU – Pojem „državna pomoč“ – Pogoj selektivnosti – Določitev referenčnega okvira – Določitev referenčnega okvira)

(2018/C 294/05)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Prtožnik: Lowell Financial Services GmbH, prej GFKL Financial Services AG (zastopniki: M Schweda, J. Eggers, M. Knebelberger in F. Loose, Rechtsanwälte)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija (zastopniki: R. Lyal, T. Maxian Rusche in K. Blanck-Putz, agenti), Zvezna republika Nemčija

Izrek

1. Nasprotna pritožba se zavrne.
2. Točki 2 in 3 izreka sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 4. februarja 2016, GFKL Financial Services/Komisija (T-620/11, EU:T:2016:59) se razveljavita.
3. Sklep Komisije 2011/527/EU z dne 26. januarja 2011 o državni pomoči C 7/10 (ex CP 250/09 in NN 5/10), ki jo izvaja Nemčija, Shema za prenos davčnih izgub v primeru prestrukturiranja podjetij v težavah („Sanierungsklausel“), se razglasi za ničn.
4. Evropski komisiji se poleg plačila lastnih stroškov naloži tudi plačilo stroškov, ki jih je priglasila družba Lowell Financial Services GmbH, ki so nastali v postopku na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.

⁽¹⁾ UL C 222, 20.6.2016.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 26. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court of the United Kingdom – Združeno kraljestvo) – MB/Secretary of State for Work and Pensions

(Zadeva C-451/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Direktiva 79/7/EGS – Enako obravnavanje moških in žensk v zadevah socialne varnosti – Nacionalni sistem državnih pokojnin – Pogoji za priznanje spremembe spola – Nacionalna zakonodaja, ki to priznanje pogojuje z razveljavitvijo zakonske zveze, sklenjene pred to spremembo spola – Zavrnitev dodelitve državne starostne pokojnine osebi, ki je spremenila spol, od upokojitvene starosti za osebe privzetega spola – Neposredna diskriminacija na podlagi spola)

(2018/C 294/06)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Supreme Court of the United Kingdom

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: MB

Nasprotna stranka: Secretary of State for Work and Pensions

Izrek

Direktivo Sveta z dne 19. decembra 1978 o postopnem izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zadevah socialne varnosti (79/7/EGS), zlasti njen člen 4(1), prva alineja, v povezavi z njenima členoma 3(1)(a), tretja alineja, in 7(1)(a), je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki osebam, ki so spremenile spol, nalaga, da morajo izpolnjevati ne le fizična, socialna in psihološka merila, temveč tudi pogoj, da niso poročene z osebo tistega spola, ki so ga privzele po tej spremembi, da bi bile lahko upravičene do državne starostne pokojnine od zakonske starosti za upokojitev oseb tega privzetega spola.

⁽¹⁾ UL C 383, 17.10.2016.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. junija 2018 – Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)/Puma SE

(Zadeva C-564/16 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Znamka Evropske unije – Uredba (ES) št. 207/2009 – Člen 8(5) – Člen 76 – Postopek z ugovorom – Relativni razlogi za zavrnitev – Uredba (ES) št. 2868/95 – Pravilo 19 – Pravilo 50(1) – Obstoj prejšnjih odločb Urađa Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), v katerih je priznan ugled prejšnje znamke – Načelo dobrega upravljanja – Upoštevanje teh odločb v poznejših postopkih z ugovorom – Obveznost obrazložitve – Postopkovne obveznosti odborov EUIPO za pritožbe)

(2018/C 294/07)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) (zastopnika: D. Botis in D. Hanf, agenta)

Druga stranka v postopku: Puma SE (zastopnik: P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 86, 20.3.2017.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 28. junija 2018 – Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV/Evropska komisija

(Zadeva C-635/16 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Ničnostna tožba – Dopustnost – Določitev predmeta spora – Finančna pomoč na področju Instrumenta za povezovanje Evrope (IPE) – Prometni sektor za obdobje 2014 – 2020 – Razpis za zbiranje predlogov – Izvajalska agencija za inovacije in omrežja (INEA) – Elektronsko sporočilo, s katerim je bila pritožnica obveščena o zavrnitvi njenega predloga – Poznejši sklep Evropske komisije o seznamu izbranih predlogov – Učinkovito sodno varstvo)

(2018/C 294/08)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (zastopnik: Y. de Vries, advocaat)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnici: J. Samnadda in J. Hottiaux, agentki)

Izrek

1. Sklep Splošnega sodišča Evropske unije z dne 11. oktobra 2016, Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisija (T-564/15, neobjavljen, EU:T:2016:611), se razveljavi.
2. Zadeva se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

⁽¹⁾ UL C 70, 6.3.2017.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 28. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španija) – Instituto Nacional de la Seguridad Social/Jesús Crespo Rey

(Zadeva C-2/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Sporazum med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Švicarsko konfederacijo na drugi o prostem pretoku oseb – Socialna varnost delavcev migrantov – Uredba (ES) št. 883/2004 – Priloga XI, rubrika „Španija“, točka 2 – Starostna pokojnina – Način izračuna – Teoretični znesek – Upoštevna prispevna osnova – Posebni dogovor – Izbira prispevne osnove – Nacionalna ureditev, v skladu s katero mora delavec plačevati prispevke na podlagi minimalne prispevne osnove)

(2018/C 294/09)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo: Jesús Crespo Rey

ob udeležbi: Tesorería General de la Seguridad Social

Izrek

Sporazum med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Švicarsko konfederacijo na drugi o prostem pretoku oseb, podpisan 21. junija 1999 v Luxembourgu, je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, s katero je delavcu migrantu, ki sklene posebni dogovor za vključitev v sistem socialne varnosti te države članice, naloženo, da plačuje prispevke na podlagi minimalne prispevne osnove, tako da bo pristojni nosilec navedene države članice pri izračunu teoretičnega zneska njegove starostne pokojnine obdobje, ki je zajeto s tem dogovorom, obravnaval kot obdobje, ki je bilo dopolnjeno v tej državi članici, in bo za ta izračun upošteval zgolj prispevke, ki so bili plačani v okviru navedenega dogovora, čeprav je navedeni delavec, preden je uresničil svojo pravico do prostega gibanja, v zadevni državi članici plačeval prispevke na podlagi osnov, ki so bile višje od minimalne prispevne osnove, in ima delavec, ki svoje pravice do prostega gibanja ni uresničil in sklene tak dogovor, možnost plačevati prispevke na podlagi osnov, ki so višje od minimalne prispevne osnove.

⁽¹⁾ UL C 104, 3.4.2017.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 28. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Španija) – Eva Soraya Checa Honrado/Fondo de Garantía Salarial

(Zadeva C-57/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Socialna politika – Varstvo delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca – Direktiva 2008/94/ES – Člen 3, prvi odstavek – Plačilo, ki ga zagotavlja jamstvena ustanova – Odpravnina ob prenehanju delovnega razmerja – Sprememba kraja zaposlitve, zaradi katere mora delavec spremeniti prebivališče – Sprememba bistvenega elementa pogodbe o zaposlitvi – Prenehanje pogodbe o zaposlitvi na zahtevo delavca – Načelo enakosti in prepovedi diskriminacije)

(2018/C 294/10)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Eva Soraya Checa Honrado

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo: Fondo de Garantía Salarial

Izrek

Člen 3, prvi odstavek, Direktive 2008/94/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca je treba razlagati tako, da kadar v skladu z zadevno nacionalno ureditvijo nekatere zakonsko določene odpravnine, ki se dolgujejo ob prenehanju pogodbe o zaposlitvi na zahtevo delavca, in odpravnine, ki se dolgujejo v primeru odpovedi pogodbe o zaposlitvi s strani delodajalca iz objektivnih razlogov, kakršne navaja predložitveno sodišče, spadajo pod pojem „odpravnina ob prenehanju delovnega razmerja“ v smislu te določbe, morajo biti s tem pojmom zajete tudi zakonsko določene odpravnine, dolgovane ob prenehanju pogodbe o zaposlitvi na zahtevo delavca, ker je delodajalec spremenil kraj opravljanja dela, zaradi česar bi moral delavec spremeniti prebivališče.

⁽¹⁾ UL C 121, 18.4.2017.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 27. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalska) – Turbogás Produtora Energética SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Zadeva C-90/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Direktiva 2003/96/ES – Obdavčitev energentov in električne energije – Člen 21(5), tretji pododstavek – Subjekt, ki proizvaja električno energijo za lastne potrebe – Majhni proizvajalci električne energije – Člen 14(1)(a) – Energenti, ki se uporabljajo za proizvodnjo električne energije – Obveznost oprostitev)

(2018/C 294/11)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitveno sodišče

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Turbogás Produtora Energética SA

Tožena stranka: Autoridade Tributária e Aduaneira

Izrek

Člen 21(5), tretji pododstavek, in člen 14(1)(a) Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije je treba razlagati tako, da je treba subjekt, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ki proizvaja električno energijo za lastne potrebe, ne glede na njegovo velikost in ne glede na to, katera je njegova glavna gospodarska dejavnost, šteti za „distributerja“ v smislu prvonavedene določbe, čigar poraba električne energije za proizvodnjo električne energije je vseeno predmet obvezne oprostitev, določene v navedenem členu 14(1)(a).

⁽¹⁾ UL C 144, 8.5.2017.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 27. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Østre Landsret – Danska) – Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn/Udlændingestyrelsen

(Zadeva C-230/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Državljanstvo Unije – Člen 21(1) PDEU – Direktiva 2004/38/ES – Pravica do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic – Pravica državljana tretje države, ki je družinski član državljana Unije, do prebivanja v državi članici, katere državljanstvo ima ta državljan – Vstop tega družinskega člana na ozemlje zadevne države članice po vrnitvi državljana Unije v to državo članico)

(2018/C 294/12)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Østre Landsret

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnika: Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn

Nasprotna stranka: Udlændingestyrelsen

Izrek

Člen 21(1) PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotuje ureditvi države članice, v kateri ni določena dodelitev izvedene pravice do prebivanja na podlagi prava Unije državljanu tretje države, ki je družinski član državljana Unije, ki ima državljanstvo te države članice in se je vrnil v to državo, potem ko je na podlagi in ob spoštovanju prava Unije prebival v drugi državi članici, kadar navedeni družinski član zadevnega državljana Unije ni vstopil na ozemlje države članice izvora tega državljana Unije ali v njej ni vložil prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje „kot naravno posledico“ vrnitve zadevnega državljana Unije v to državo članico, če takšna ureditev zahteva, da se v okviru celovite presoje upošteva tudi druge upoštevne elemente, zlasti tiste, ki lahko dokažejo, da se družinsko življenje, ki se je razvilo in utrdilo v državi članici gostiteljici, kljub pretoku časa med vrnitvijo državljana Unije v navedeno državo članico in vstopu člana njegove družine, državljana tretje države, v isto državo članico, ni končalo, tako da upravičuje podelitev izvedene pravice do prebivanja zadevnemu družinskemu članu, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 213, 3.7.2017.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 27. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État – Belgija) – Ibrahima Diallo/Kraljevina Belgija

(Zadeva C-246/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Državljanstvo Evropske unije – Direktiva 2004/38/ES – Člen 10(1) – Prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje družinskega člana državljana Unije – Izdaja – Rok – Sprejetje in vročitev odločbe – Posledice nespoštovanja šestmesečnega roka – Procesna avtonomija držav članic – Načelo učinkovitosti)

(2018/C 294/13)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagatelj kasacijske pritožbe: Ibrahima Diallo

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Kraljevina Belgija

Izrek

1. Člen 10(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS je treba razlagati tako, da je treba odločbo o prošnji za izdajo dovoljenja za prebivanje družinskega člana državljana Unije sprejeti in vročiti v šestmesečnem roku iz te določbe.
2. Direktivo 2004/38 je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je ta iz postopka v glavni stvari, v skladu s katero morajo pristojni nacionalni organi po izteku šestmesečnega roka iz člena 10(1) Direktive 2004/38 zadevni osebi po uradni dolžnosti izdati dovoljenje za prebivanje družinskega člana državljana Unije, ne da bi pred tem ugotovili, da zadevna oseba dejansko izpolnjuje pogoje za prebivanje v državi članici gostiteljici v skladu s pravom Unije.

3. Pravo Unije je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni sodni praksi, kot je ta iz postopka v glavni stvari, v skladu s katero se pristojnemu nacionalnemu organu po sodni odpravi odločbe o zavrnitvi izdaje dovoljenja za prebivanje družinskega člana državljana Unije samodejno še enkrat prizna celoten šestmesečni rok iz člena 10(1) Direktive 2004/38.

⁽¹⁾ UL C 231, 17.7.2017.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 27. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad – Varna – Bolgarija) – „Varna Holideis“ EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Zadeva C-364/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Dobava nepremičnine pred pristopom Republike Bolgarije k Evropski uniji – Ničnost prodajne pogodbe, ugotovljena po pristopu – Obveznost popravka začetnega odbitka – Razlaga – Pristojnost Sodišča)

(2018/C 294/14)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad – Varna

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: „Varna Holideis“ EOOD

Tožena stranka: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Izrek

Sodišče Evropske unije ni pristojno za odgovor na vprašanje, ki ju je postavilo Administrativen sad – Varna (upravno sodišče v Varni, Bolgarija).

⁽¹⁾ UL C 269, 14.8.2017.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 27. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État – Francija) – SGI (C-459/17), Valériane SNC (C-460/17)/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Združeni zadevi C-459/17 in C-460/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Pravica do odbitka vstopnega davka – Vsebinski pogoji pravice do odbitka – Dejanska dobava blaga)

(2018/C 294/15)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: SGI (C-459/17), Valérie SNC (C-460/17)

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Izrek

Člen 17 Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 91/680/EGS z dne 16. decembra 1991, je treba razlagati tako, da za to, da se davčnemu zavezancu, ki je naslovník računa, zavrne pravica do odbitka DDV, navedenega na tem računu, zadošča, da uprava dokaže, da transakcije, ki jim ta račun ustreza, dejansko niso bile izvedene.

⁽¹⁾ UL C 347, 16.10.2017.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 28. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu – Poljska) – postopek, ki ga je sprožila oseba HR

(Zadeva C-512/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Pristojnost, priznavanje in izvrševanje sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo – Uredba (ES) št. 2201/2003 – Člen 8(1) – Običajno prebivališče otroka – Dojenček – Odločilne okoliščine za določitev tega prebivališča)

(2018/C 294/16)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: HR

ob udeležbi: KO, Prokuratura Rejonowa Poznań Stare Miasto w Poznaniu

Izrek

Člen 8(1) Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 je treba razlagati tako, da otrokovo običajno prebivališče v smislu te uredbe ustreza kraju, kjer je dejansko središče njegovih življenjskih interesov. Nacionalno sodišče mora ugotoviti, kje je bilo to središče ob vložitvi zahtevka v zvezi s starševsko odgovornostjo glede otroka na podlagi sklenjenega kroga dejanskih elementov. V zvezi s tem so v zadevi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ob upoštevanju dejstev, ki jih je ugotovilo to sodišče, skupaj odločilne te okoliščine:

— dejstvo, da je otrok od rojstva do trenutka, ko sta se starša razšla, običajno prebival z njima v danem kraju;

- *okolščina, da tisti od staršev, ki od prenehanja življenjske skupnosti para dejansko izvršuje pravico do varstva in vzgoje otroka, še naprej vsakodnevno prebiva z njim v tem kraju in tam izvršuje svojo poklicno dejavnost v okviru delovnega razmerja za nedoločen čas, ter*
- *dejstvo, da je otrok imel v navedenem kraju redne stike z drugim od staršev, ki še vedno prebiva v tem kraju.*

Nasprotno pa se v zadevi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, kot odločilne ne smejo upoštevati te okoliščine:

- *bivanja tistega od staršev, ki dejansko izvršuje pravico do varstva in vzgoje otroka, v preteklosti skupaj z otrokom na ozemlju države članice izvora tega od staršev v okviru dopusta ali praznikov;*
- *poreklo zadevnega od staršev, kulturne vezi otroka s to državo članico, ki iz tega izhajajo, in vezi z njegovo družino, ki prebiva v tej državi članici, ter*
- *morebitni namen navedenega od staršev, da se z otrokom v prihodnosti stalno naseli v tej državi članici.*

⁽¹⁾ UL C 412, 4.12.2017.

Pritožba, ki jo je Nap Innova Hoteles, S.L. vložila 23. decembra 2017 zoper sklep Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 4. decembra 2017 v zadevi T-522/17, Nap Innova Hoteles/SRB

(Zadeva C-731/17 P)

(2018/C 294/17)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Pritožnica: Nap Innova Hoteles, S.L. (zastopnik: L. Hernández Cabeza, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Enotni odbor za reševanje

Sodišče (deveti senat) je s sklepom z dne 5. julija 2018 zavrnilo pritožbo in družbi Nap Innova Hoteles, S.L. naložilo plačilo njenih stroškov.

Pritožba, ki jo je Hochmann Marketing GmbH vložila 14. februarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 12. decembra 2017 v zadevi T-771/15, Hochmann Marketing/EUIPO

(Zadeva C-118/18 P)

(2018/C 294/18)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Hochmann Marketing GmbH, nekdanja Bittorrent Marketing GmbH (zastopnik: C. Hoppe, Rechtsanwalt)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Sodišče (deveti senat) je s sklepom z dne 28. junija 2018 odločilo, da je pritožba nedopustna.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg
Brussel (Belgija) 11. maja 2018 – Oracle Belgium BVBA/Belgische Staat**

(Zadeva C-318/18)

(2018/C 294/19)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Oracle Belgium BVBA

Tožena stranka: Belgische Staat

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 2(2) Sklepa Evropske komisije z dne 11. januarja 2016 (SA.37667), v skladu s katerim „[se] zneski [ukrepa pomoči, za katero se šteje, da je nezakonita, in ki jo je Belgija dodelila družbi Tekelec International BVBA v obliki oprostitve davka na tako imenovani, presežni dobiček“ za poslovna leta 2009, 2010, 2011 in 2012 ter ki jo je z odločbo z dne 1. julija 2008 priznala komisija belgijske davčne uprave za davčna stališča], ki še niso bili izterjani od upravičencev na podlagi zahteve za vračilo iz odstavka 1, [...] izterjajo od skupine podjetij, ki ji upravičenec pripada“, razlagati tako, da je pri prevzemu prejemnika ukrepa pomoči (družba Tekelec International BVBA) s strani nove skupine družb (skupina Oracle) po koncu ukrepa pomoči (pri čemer je ukrep pomoči veljal za poslovna leta 2009, 2010, 2011 in 2012, do prevzema pa je prišlo 10. junija 2013) in pred začetkom preiskave Evropske komisije o zakonitosti ukrepa pomoči (začete z dopisom z dne 19. decembra 2013), „skupina podjetij, ki ji upravičenec pripada“ skupina družb kupca ali pa to ostane skupina družb prodajalca?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje ne glede na vrsto ukrepa pomoči, ki se šteje za nezakonito (gospodarska ali davčna pomoč), odvisen od vprašanja, ali je prevzemna cena tržna cena, in sicer da upravičenec ostane skupina družb prodajalca, če je prevzemna cena tržna cena, natančneje, če je bila vrednost zadevnega ukrepa pomoči vključena v prevzemno ceno, in da postane upravičenec skupina družb kupca, če je prevzemna cena nižja od tržne cene, natančneje, če vrednost zadevnega ukrepa pomoči ni bila ali ni bila v celoti vključena v prevzemno ceno, kdo v primeru vračila ukrepa pomoči (ki se šteje za nezakonito) s strani skupine družb kupca ali enega njenega člana nosi dokazno breme: ali mora nova skupina družb ali njen ustrezeni član dokazati, da je prevzemna cena tržna cena, ali pa mora organ, ki zahteva vračilo, torej Belgische Staat, dokazati, da je prevzemna cena nižja od tržne cene?
3. Če pa odgovor na prvo vprašanje, nasprotno, ker je pri spornem ukrepu šlo za davčno pomoč, ni odvisen od vprašanja, ali je prevzemna cena tržna cena, na kateri podlagi je treba potem ugotoviti, katera skupina družb je po prevzemu „skupina podjetij, ki ji upravičenec pripada“?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Krajský súd v Prešove (Slovaška republika)
22. maja 2018 – TE/Pohotovosť s.r.o.

(Zadeva C-331/18)

(2018/C 294/20)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitevno sodišče

Krajský súd v Prešove

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: TE

Tožena stranka: Pohotovosť s.r.o.

Vprašanja za predhodno odločanje

- A. Slovaški zakonodajalec je na podlagi sodbe v zadevi C-42/15 ⁽¹⁾ s 1. majem 2018 iz člena 9 zakona št. 129/2010 o potrošniških kreditih ter drugih kreditih in posojilih, odobrenih potrošnikom, in o spremembi nekaterih zakonov, v delu, v katerem se nanaša na obroke vračila kredita kot element pogodbe, odstranil besede „obresti in dodatne stroške“. Tako je bila ukinjena pravica, ki je bila potrošnikom priznana z zakonom, da se v pogodbi o potrošniškem kreditu kakorkoli (ne le v obliki preglednice odplačil) navedejo obroki za povračilo glavnice, obresti in dodatnih stroškov, ter sankcija za kršitev te pravice.

B. Poleg tega se je spremenila praksa sodišč, da bi se od 1. maja 2018, po spremembi zakona, v celoti izvršila sodba Sodišča Evropske unije; vendar je treba v sporih, ki izhajajo iz pogodb, ki so bile s potrošniki sklenjene pred 1. majem 2018, prek razlage, ki je v skladu s pravom Unije, v bistvu doseči rezultat, ki mu sledi zakonodajalec.

C. V teh okoliščinah se vprašanje, ki se predlaga Sodišču Evropske unije, nanaša na razlago prava Unije v zvezi z uporabo posrednega učinkovanja direktiv. Glede na veliko število odločb, s katerimi so sodišča v preteklosti potrošnikom priznala pravico, da se na podlagi zakona št. 129/2010 navedejo obroki za povračilo glavnice, obresti in dodatnih stroškov, se postavlja vprašanje:

Ali v okviru izvajanja posrednega učinka direktive v horizontalnih razmerjih med posamezniki in za zagotavljanja polnega učinka te direktive z uporabo vseh metod razlage in celotnega nacionalnega prava, načelo pravne varnosti sodišču omogoča, da v sporu v zvezi s pogodbo o potrošniškem kreditu, sklenjeno pred 1. majem 2008, izda odločbo, katere učinki so enaki tistim, ki izhajajo iz spremembe zakona, ki jo je zakonodajalec sprejel s 1. majem 2008, da bi se izvršila sodba, izdana v zadevi C-42/15?

Če bi Sodišče odločilo, da načelo pravne varnosti sodišču omogoča, da v okviru izvajanja posrednega učinka direktive v horizontalnih razmerjih med posamezniki za zagotavljanja polnega učinka te direktive, izda odločbo, katere učinki so enaki tistim, ki izhajajo iz spremembe zakona, ki jo je zakonodajalec sprejel s 1. majem 2008, da bi se izvršila sodba, izdana v zadevi C-42/15, se postavljata še ti vprašanji:

- Ali je treba sodbo Sodišča Evropske unije z dne 9. novembra 2016 v zadevi C-42/15, Home Credit Slovakia/Klára Bíróová, in Direktivo 2008/48/ES ⁽²⁾ z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive 87/102/ES ⁽³⁾ razlagati tako, da je Sodišče Evropske unije odločilo, da Direktiva 2008/48/ES nasprotuje nacionalnemu predpisu, ki zahteva, da se obroki za vračilo kredita ne navedejo le v obliki preglednice odplačil, temveč v kakršnikoli drugi zakonsko določeni obliki navedbe zneska, števila in zapadlosti obrokov za vračilo glavnice potrošniškega kredita.

3. Če je treba navedeno sodbo Sodišča Evropske unije razlagati tako, da poleg tega, kar je navedeno glede glavnice, odgovarja tudi na vprašanje, ali predpis države članice, ki določa pravico potrošnikov, da se v pogodbi o potrošniškem kreditu navedejo znesek, število in zapadlost obrokov za plačilo obresti in dodatnih stroškov, presega to, kar je določeno z Direktivo 2008/48/ES? Če se sodba nanaša tudi na obresti in dodatne stroške, ali zakonska navedba načina plačila obresti in dodatnih stroškov, poleg preglednice odplačil, prav tako presega Direktivo 2008/48/ES, zlasti to, kar je določeno v členu 10(2)(j)?

⁽¹⁾ Sodba z dne 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia (EU:C:2016:842).

⁽²⁾ UL 2008, L 133, str. 66.

⁽³⁾ Direktiva Sveta 87/102/EGS z dne 22. decembra 1986 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s potrošniškimi krediti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 1, str. 326).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 24. maja 2018 –
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/J. in drugi**

(Zadeva C-341/18)

(2018/C 294/21)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Raad van State

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Nasprotne stranke: J. in drugi

Druge stranke: C. in H. in drugi

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 11(1) Uredbe (EU) 2016/399 ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) razlagati tako, da državljan tretje države, ki je pred tem vstopil v schengensko območje, na primer prek mednarodnega letališča, v smislu Zakonika o schengenskih mejah izstopi iz schengenskega območja, ko se kot pomorščak vkrcna na morsko ladjo, ki je že v pristanišču, ki je na zunanji meji, ne glede na to, ali oziroma kdaj bo pomorščak to pristanišče s to ladjo zapustil? Ali pa mora biti, da pride do izstopa, najprej znano, da bo pomorščak pristanišče s to ladjo zapustil, in če je tako, ali obstaja rok, v katerem mora priti do izplutja, ter kdaj je v tem primeru treba odtisniti izstopni žig? Ali pa se za „izstop“ šteje kak drug trenutek, morebiti pod drugimi pogoji?

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL 2016, L 77, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Arbeidshof te Gent (Belgija) 25. maja 2018 –
ISS Facility Services NV/Sonia Govaerts, Euroclean NV**

(Zadeva C-344/18)

(2018/C 294/22)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Arbeidshof te Gent

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica: ISS Facility Services NV

Nasprotni stranki: Sonia Govaerts, Euroclean NV

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba določbe člena 3(1) Direktive Sveta 2001/23/ES⁽¹⁾ z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov razlagati tako, da v primeru istočasnega prenosa različnih delov podjetja v smislu člena 1(1) te direktive na različne pridobitelje pravice in dolžnosti iz ob prenosa veljavne pogodbe o zaposlitvi delavca, ki je bil zaposlen v obeh prenesenih delih podjetja, preidejo na oba pridobitelja, vendar sorazmerno z obsegom zaposlitve navedenega delavca v delu, ki je se je prenesel na posameznega pridobitelja,

ali tako, da navedene pravice in dolžnosti v celoti preidejo na pridobitelja dela podjetja, v katerem je bil navedeni delavec pretežno zaposlen,

ali tako, da če določb direktive ni mogoče razlagati na nobenega od zgoraj navedenih načinov, pravice in dolžnosti iz pogodbe o zaposlitvi navedenega delavca ne preidejo na nobenega od pridobiteljev, kar velja tudi, kadar ni mogoče določiti obsega zaposlitve delavca v vsakem od prenesenih delov podjetja?

⁽¹⁾ UL 2001, L 82, str. 16.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 29. maja 2018 –
Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice/Agenzia per le Erogazioni in
Agricoltura (AGEA)**

(Zadeva C-348/18)

(2018/C 294/23)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice

Tožena stranka: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 2(1) Uredbe št. 3950/92⁽¹⁾ – tudi ob upoštevanju navedb Sodišča v sodbi z dne 5. maja 2011 v združenih zadevah C-230/09 in C-231/09 v zvezi s členom 10(3) Uredbe št. 1788/2003/ES⁽²⁾ – razlagati tako, da se ponovna dodelitev neuporabljenega dela nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddajo, izvede na podlagi objektivnih prednostnih meril, ki jih določijo države članice, ali tako, da mora za to fazo izravnave veljati izključno merilo sorazmernosti?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 3950/92 z dne 28. decembra 1992 o uvedbi dodatne dajatve v sektorju mleka in mlečnih proizvodov (UL 1992, L 405, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1788/2003 z dne 29. septembra 2003 o uvedbi dajatve v sektorju mleka in mlečnih proizvodov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 40, str. 391).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vredegerecht te Antwerpen (Belgija) 30. maja 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)/Mbutuku Kanyeba

(Zadeva C-349/18)

(2018/C 294/24)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Vredegerecht te Antwerpen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Tožena stranka: Mbutuku Kanyeba

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 9(4) [Uredbe (ES) št.] 1371/2007⁽¹⁾ z dne 23. oktobra 2007 o pravicah in obveznostih potnikov v železniškem prometu v povezavi s členom 2(a) in členom 3 Direktive 93/13⁽²⁾ razlagati tako, da vedno nastane pogodbeno pravno razmerje med prevozno družbo in potnikom, celo če ta uporablja storitev prevoznika brez vozovnice?
2. Če je odgovor na zgornje vprašanje nikalen, ali se potem varstvo na podlagi pravil o nedovoljenih pogojih razširi tudi na potnika, ki uporabi javno prevozno sredstvo brez vozovnice in je zaradi tega ravnanja v skladu s splošnimi pogoji poslovanja prevoznika, ki se zaradi njihove normativnosti ali zaradi njihove objave v uradni publikaciji države štejejo za splošno zavezujoče, dolžan plačati doplačilo k ceni vozovnice?
3. Ali člen 6 Direktive 93/13 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah – ki določa: „Države članice določijo, da nedovoljeni pogoji, uporabljeni v pogodbi, ki jo s potrošnikom sklene prodajalec ali ponudnik, kakor je določeno z nacionalnim pravom, niso zavezujoči za potrošnika in da pogodba še naprej zavezuje obe stranki na podlagi teh pogojev, če je nadaljnji obstoj mogoč brez nedovoljenih pogojev“ – vedno nasprotuje temu, da sodišče določilo, opredeljeno kot nedovoljeno, omili ali pa namesto njega uporabi splošna pravila?
4. Če je odgovor na zgornje vprašanje nikalen, pod katerimi pogoji lahko nacionalno sodišče potem omili določilo, opredeljeno kot nedovoljeno, oziroma ga nadomesti s splošnimi pravili[?]
5. Če na zgoraj navedena vprašanja ni mogoče odgovoriti abstraktno, se zastavlja vprašanje, ali v primeru, ko nacionalna železniška družba potnika, ki se pelje brez vozovnice in ki ga pri tem zasači, civilnopravno kaznuje z doplačilom, ki se v nekaterih primerih prišteje k ceni vozovnice, sodišče pa ugotovi, da je izterjano doplačilo nedovoljeno v smislu člena 2(a) v povezavi s členom 3 Direktive 93/13, člen 6 Direktive 93/13 nasprotuje temu, da sodišče določilo razglasi za nično in uporabi splošna pravila o odgovornosti za povračilo škode, ki je nastala nacionalni železniški družbi.

⁽¹⁾ UL 2007, L 315, str. 14.

⁽²⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vredegerecht te Antwerpen (Belgija) 30. maja 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)/Larissa Nijs

(Zadeva C-350/18)

(2018/C 294/25)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Vredegerecht te Antwerpen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Tožena stranka: Larissa Nijs

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 9(4) [Uredbe (ES) št.] 1371/2007⁽¹⁾ z dne 23. oktobra 2007 o pravicah in obveznostih potnikov v železniškem prometu v povezavi s členom 2(a) in členom 3 Direktive 93/13⁽²⁾ razlagati tako, da vedno nastane pogodbeno pravno razmerje med prevozno družbo in potnikom, celo če ta uporablja storitev prevoznika brez vozovnice?
2. Če je odgovor na zgornje vprašanje nikalen, ali se potem varstvo na podlagi pravil o nedovoljenih pogojih razširi tudi na potnika, ki uporabi javno prevozno sredstvo brez vozovnice in je zaradi tega ravnanja v skladu s splošnimi pogoji poslovanja prevoznika, ki se zaradi njihove normativnosti ali zaradi njihove objave v uradni publikaciji države štejejo za splošno zavezujoče, dolžan plačati doplačilo k ceni vozovnice?
3. Ali člen 6 Direktive 93/13 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah – ki določa: „Države članice določijo, da nedovoljeni pogoji, uporabljeni v pogodbi, ki jo s potrošnikom sklene prodajalec ali ponudnik, kakor je določeno z nacionalnim pravom, niso zavezujoči za potrošnika in da pogodba še naprej zavezuje obe stranki na podlagi teh pogojev, če je nadaljnji obstoj mogoč brez nedovoljenih pogojev“ – vedno nasprotuje temu, da sodišče določilo, opredeljeno kot nedovoljeno, omili ali pa namesto njega uporabi splošna pravila?
4. Če je odgovor na zgornje vprašanje nikalen, pod katerimi pogoji lahko nacionalno sodišče potem omili določilo, opredeljeno kot nedovoljeno, oziroma ga nadomesti s splošnimi pravili[?]
5. Če na zgoraj navedena vprašanja ni mogoče odgovoriti abstraktno, se zastavlja vprašanje, ali v primeru, ko nacionalna železniška družba potnika, ki se pelje brez vozovnice in ki ga pri tem zasači, civilnopravno kaznuje z doplačilom, ki se v nekaterih primerih prišteje k ceni vozovnice, sodišče pa ugotovi, da je izterjano doplačilo nedovoljeno v smislu člena 2(a) v povezavi s členom 3 Direktive 93/13, člen 6 Direktive 93/13 nasprotuje temu, da sodišče določilo razglasi za nično in uporabi splošna pravila o odgovornosti za povračilo škode, ki je nastala nacionalni železniški družbi.

⁽¹⁾ UL 2007, L 315, str. 14.

⁽²⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vredegerecht te Antwerpen (Belgija) 30. maja 2016 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)/Jean-Louis Anita Dedroog

(Zadeva C-351/18)

(2018/C 294/26)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Vredegerecht te Antwerpen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Tožena stranka: Jean-Louis Anita Dedroog

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 9(4) [Uredbe (ES) št.] 1371/2007⁽¹⁾ z dne 23. oktobra 2007 o pravicah in obveznostih potnikov v železniškem prometu v povezavi s členom 2(a) in členom 3 Direktive 93/13⁽²⁾ razlagati tako, da vedno nastane pogodbeno pravno razmerje med prevozno družbo in potnikom, celo če ta uporablja storitev prevoznika brez vozovnice?
2. Če je odgovor na zgornje vprašanje nikalen, ali se potem varstvo na podlagi pravil o nedovoljenih pogojih razširi tudi na potnika, ki uporabi javno prevozno sredstvo brez vozovnice in je zaradi tega ravnanja v skladu s splošnimi pogoji poslovanja prevoznika, ki se zaradi njihove normativnosti ali zaradi njihove objave v uradni publikaciji države štejejo za splošno zavezujoče, dolžan plačati doplačilo k ceni vozovnice?
3. Ali člen 6 Direktive 93/13 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah – ki določa: „Države članice določijo, da nedovoljeni pogoji, uporabljeni v pogodbi, ki jo s potrošnikom sklene prodajalec ali ponudnik, kakor je določeno z nacionalnim pravom, niso zavezujoči za potrošnika in da pogodba še naprej zavezuje obe stranki na podlagi teh pogojev, če je nadaljnji obstoj mogoč brez nedovoljenih pogojev“ – vedno nasprotuje temu, da sodišče določilo, opredeljeno kot nedovoljeno, omili ali pa namesto njega uporabi splošna pravila?
4. Če je odgovor na zgornje vprašanje nikalen, pod katerimi pogoji lahko nacionalno sodišče potem omili določilo, opredeljeno kot nedovoljeno, oziroma ga nadomesti s splošnimi pravili[?]
5. Če na zgoraj navedena vprašanja ni mogoče odgovoriti abstraktno, se zastavlja vprašanje, ali v primeru, ko nacionalna železniška družba potnika, ki se pelje brez vozovnice in ki ga pri tem zasači, civilnopravno kaznuje z doplačilom, ki se v nekaterih primerih prišteje k ceni vozovnice, sodišče pa ugotovi, da je izterjano doplačilo nedovoljeno v smislu člena 2(a) v povezavi s členom 3 Direktive 93/13, člen 6 Direktive 93/13 nasprotuje temu, da sodišče določilo razglasi za nično in uporabi splošna pravila o odgovornosti za povračilo škode, ki je nastala nacionalni železniški družbi.

⁽¹⁾ UL 2007, L 315, str. 14.

⁽²⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul Bacău (Romunija) 30. maja 2018 – Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu/SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

(Zadeva C-354/18)

(2018/C 294/27)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Tribunalul Bacău

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnika, tožeči stranki na prvi stopnji: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Pritožnica, tožena stranka na prvi stopnji: SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali odškodnina v višini 400 EUR iz člena 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 261/2004⁽¹⁾ zagotavlja predvsem povrnitev premoženjske škode, medtem ko je treba obstoj nepremoženjske škode presojati v skladu s členom 12?
2. Ali znesek neprejetega dohodka, ki presega znesek 400 EUR iz člena 7(1)(b) spada v okvir „ *dodatne odškodnine*“ iz člena 12?
3. Člen 12(1) v drugem stavku določa, da se „[o]dškodnina, ki je odobrena na podlagi te uredbe, [...] lahko odšteje od takšne odškodnine“. Ali je treba zadevno določbo Uredbe razlagati tako, da nacionalnemu sodišču prepušča prosto presojo o tem, ali je treba znesek odobrene odškodnine v skladu s členom 7(1)(b) odšteti od dodatne odškodnine, ali je takšno odštetje obvezno?
4. Če odobrene odškodnine ni treba odšteti od dodatne odškodnine, na podlagi katerih kriterijev naj nacionalno sodišče odloči, ali je treba odškodnino iz člena 7(1)(b) odšteti od dodatne odškodnine?
5. Ali je treba odškodninski zahtevek iz naslova izgubljenega dohodka zaradi neprihoda delavca na delo, ki je posledica zamude prihoda v namembni kraj zaradi spremembe poti, presojati z vidika izpolnitve obveznosti na podlagi člena 8 ali na podlagi člena 12 v povezavi s členom 4.
6. Ali izpolnitev obveznosti nujenja oskrbe potnikov letalskega prevoznika v skladu s členoma 4(3) in 8 Uredbe (ES) št. 261/2004, zajema tudi dolžnost obveščanja potnikov o možnostih spremembe poti, ki jih določa člen 8(1)(a), (b) in (c) Uredbe.
7. Kdo v skladu s členom 8 Uredbe (ES) št. 261/2004 nosi dokazno breme, da je bila sprememba poti ponujena potnikoma v najkrajšem možnem času.
8. Ali morajo v skladu z Uredbo potniki sami poiskati drugi let v namembni kraj in zahtevati od letalskega prevoznika, da jim priskrbi proste sedeže na tem letu, ali mora letalski prevoznik po uradni dolžnosti poiskati potnikom najugodnejšo ponudbo.
9. Ali je treba pri določanju odškodnine upoštevati, da sta potnika sprejela ponudbo letalskega prevoznika, s katero jima je ponudil let za dne 11. septembra 2016, čeprav bi lahko domnevala, da ne bosta poplačana za čas izostanka z delovnega mesta.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesgericht Salzburg (Avstrija) 31. maja 2018 – Barbara Rust-Hackner/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Zadeva C-355/18)

(2018/C 294/28)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landesgericht Salzburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Barbara Rust-Hackner

Tožena stranka: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 15(1) Direktive 90/619/EGS (Druga direktiva o življenjskem zavarovanju), ⁽¹⁾ kakor je bil spremenjen z Direktivo 92/96/EGS (Tretja direktiva o življenjskem zavarovanju), ⁽²⁾ v povezavi s členom 31 Direktive 92/96/EGS razlagati tako, da mora obvestilo o možnosti odstopa vsebovati tudi navedbo, da za odstop ni potrebna posebna oblika?
2. Ali se lahko odstop zaradi pomanjkljivega pouka o pravici do odstopa poda tudi še po tem, ko je pogodba o življenjskem zavarovanju prenehala zaradi odpovedi (in odkupa) zavarovanca?

⁽¹⁾ Druga direktiva Sveta 90/619/EGS z dne 8. novembra 1990 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o neposrednem življenjskem zavarovanju, ki določa določbe za olajšanje učinkovitega uresničevanja svobode opravljanja storitev in o spremembah Direktive 79/267/EGS (UL 1990, L 330, str. 50).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 92/96/EGS z dne 10. novembra 1992 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o neposrednem življenjskem zavarovanju, ki spreminja Direktivi 79/267/EGS in 90/619/EGS (Tretja direktiva o življenjskem zavarovanju) (UL 1992, L 360, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesgericht Salzburg (Avstrija) 31. maja 2018 – Christian Gmoser/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Zadeva C-356/18)

(2018/C 294/29)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landesgericht Salzburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Christian Gmoser

Tožena stranka: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 15(1) Direktive 90/619/EGS (Druga direktiva o življenjskem zavarovanju), kakor je bil spremenjen z Direktivo 92/96/EGS (Tretja direktiva o življenjskem zavarovanju), v povezavi s členom 31 Direktive 92/96/EGS razlagati tako, da mora obvestilo o možnosti odstopa vsebovati tudi navedbo, da za odstop ni potrebna posebna oblika?
 2. Ali se lahko odstop zaradi pomanjkljivega pouka o pravici do odstopa poda tudi še po tem, ko je pogodba o življenjskem zavarovanju prenehala zaradi odpovedi (in odkupa) zavarovanca?
-

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesgericht Salzburg (Avstrija) 31. maja 2018 – Bettina Plackner/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Zadeva C-357/18)

(2018/C 294/30)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landesgericht Salzburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bettina Plackner

Tožena stranka: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 15(1) Direktive 90/619/EGS (Druga direktiva o življenjskem zavarovanju), kakor je bil spremenjen z Direktivo 92/96/EGS (Tretja direktiva o življenjskem zavarovanju), v povezavi s členom 31 Direktive 92/96/EGS razlagati tako, da mora obvestilo o možnosti odstopa vsebovati tudi navedbo, da za odstop ni potrebna posebna oblika?

Pritožba, ki jo je Evropska agencija za zdravila vložila 1. junija 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 22. marca 2018 v zadevi T-80/16, Shire Pharmaceuticals Ireland/EMA

(Zadeva C-359/18 P)

(2018/C 294/31)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Evropska agencija za zdravila (zastopniki: S. Marino, A. Spina, S. Drosos, T. Jabłoński, agenti)

Druga stranka v postopku: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- pritožbi, ki jo je vložila Evropska agencija za zdravila (EMA), ugodi in razveljavi sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-80/16;
- ničnostno tožbo zavrne kot neutemeljeno, in
- tožeči stranki na prvi stopnji naloži plačilo vseh stroškov postopka (vključno s stroški pred Splošnim sodiščem).

Pritožbena razloga in bistvene trditve

EMA navaja dva pritožbena razloga.

1. Prvi pritožbeni razlog ima dva dela. EMA v okviru prvega dela prvega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je v točki 50 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je treba člen 5(1) Uredbe o zdravilih sirotah ⁽¹⁾ obravnavati ločeno od člena 5(2). Taka razlaga naj bi pomenila kršitev člena 5(1), ker tej določbi odvzema učinek.

EMA v okviru drugega dela prvega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je v točki 64 izpodbijane sodbe ugotovilo, da se mora EMA opreti na pojem zdravila, ko za namene člena 5(1) ugotavlja, ali se vloga za zdravilo siroto in predhodno vložena vloga za pridobitev dovoljenja za promet prekrivata.

2. EMA v okviru drugega pritožbenega razloga trdi, da se je Splošno sodišče oprlo na napačno razlago pojma zdravil, kot je določen v členu 1(2) Direktive 2001/83/ES ⁽²⁾, ker je ugotovilo, da bi bili dve zdravili zaradi razlik v pomožnih snoveh in načinih odmerjanja različni za namene člena 5(1) Uredbe o zdravilih sirotah.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 141/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1999 o zdravilih sirotah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 5, str. 21).

⁽²⁾ Direktiva 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27, str. 69).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) 4. junija 2018 – Eni SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Zadeva C-364/18)

(2018/C 294/32)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Eni SpA

Toženi stranki: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali določbe člena 6(1) in šeste uvodne izjave Direktive 94/22/EGS ⁽¹⁾ nasprotujejo nacionalni zakonodaji, zlasti členu 19(5a) zakonske uredbe št. 625 iz leta 1996, ki na podlagi razlage, ki jo je podal Consiglio di Stato (državni svet) v sodbi št. 290/2018, omogoča, da se pri plačilu dajatev uporabi parameter QE, ki temelji na cenah nafte in drugih goriv, namesto indeksa Pfor, ki je vezan na ceno plina na kratkoročnem trgu?

⁽¹⁾ Direktiva 94/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o pogojih za izdajo in uporabo dovoljenj za iskanje, raziskovanje in izkoriščanje ogljikovodikov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 2, str. 262).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) 4. junija 2018 – Shell Italia E & P SpA/Ministero dello Sviluppo Economico in drugi

(Zadeva C-365/18)

(2018/C 294/33)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Shell Italia E & P SpA

Tožene stranke: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l'Energia, Reti e Ambiente

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali določbe člena 6(1) in šeste uvodne izjave Direktive 94/22/EGS⁽¹⁾ nasprotujejo nacionalni zakonodaji, zlasti členu 19(5a) zakonske uredbe št. 625 iz leta 1996, ki na podlagi razlage, ki jo je podal Consiglio di Stato (državni svet) v sodbi št. 290/2018, omogoča, da se pri plačilu dajatev uporabi parameter QE, ki temelji na cenah nafte in drugih goriv, namesto indeksa Pfor, ki je vezan na ceno plina na kratkoročnem trgu?

⁽¹⁾ Direktiva 94/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o pogojih za izdajo in uporabo dovoljenj za iskanje, raziskovanje in izkoriščanje ogljikovodikov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 2, str. 262).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social de Madrid (Španija) 5. junija 2018 – José Manuel Ortiz Mesonero/UTE Luz Madrid Centro (ki ga sestavljajo gospodarske družbe SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S.A. in Citelum Ibérica S.A.)

(Zadeva C-366/18)

(2018/C 294/34)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de lo Social de Madrid

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: José Manuel Ortiz Mesonero

Tožena stranka: UTE Luz Madrid Centro (ki ga sestavljajo gospodarske družbe SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S.A. in Citelum Ibérica S.A.)

Vprašanje za predhodno odločanje

1. Ali členi 8, 10 in 157 Pogodbe o delovanju Evropske unije, člen 3 Pogodbe o Evropski uniji, člena 23 in 33(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter člena 1 in 14(1) Direktive 2006/54⁽¹⁾, vsi v povezavi z Direktivo 2010/18⁽²⁾ o okvirnem sporazumu o starševskem dopustu, nasprotujejo nacionalni zakonski določbi, kot je člen 37(6) zakona o delovnih razmerjih, ki uveljavljanje pravice delavca do usklajevanja družinskega življenja s poklicnim življenjem, zato da lahko neposredno skrbi za mladoletne otroke ali vzdrževane družinske člane, pogojuje s tem, da mora delavec za to v vsakem primeru skrajšati svoj običajni delovni čas in se mu posledično tudi sorazmerno zniža plača?

⁽¹⁾ Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (UL 2006, L 204, str. 23).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2010/18/EU z dne 8. marca 2010 o izvajanju revidiranega okvirnega sporazuma o starševskem dopustu, sklenjenega med BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP in ETUC, ter o razveljavitvi Direktive 96/34/ES (UL 2010, L 68, str. 13).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 4. junija 2018 – María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz in Luis Salas Fernández (kot dedič Lucie Sánchez de la Peña)/Administración del Estado

(Zadeva C-367/18)

(2018/C 294/35)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Supremo

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz in Luis Salas Fernández (kot dedič Lucie Sánchez de la Peña)

Tožena stranka: Administración del Estado

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbo 4 Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je v prilogi k Direktivi 1999/70⁽¹⁾, razlagati tako, da nasprotuje španski nacionalni zakonodaji, ki v členu 12(3) Texto refundido del Estatuto del Empleado Público (Real Decreto Legislativo [5]/2015, de 30 de octubre) (prečiščeno besedilo zakona o javnih uslužbencih, kraljeva zakonska uredba št. 5/2015 z dne 30. oktobra 2015) določa prenehanje delovnega razmerja brez odpravnine, po drugi strani pa v členu 49(1)(c) Texto refundido del Estatuto de los Trabajadores (Real Decreto Legislativo 2/2015, de 23 de octubre) (prečiščeno besedilo zakona o delovnih razmerjih, kraljeva zakonska uredba št. 2/2015 z dne 23. oktobra 2015) določa odpravnino ob prenehanju pogodbe o zaposlitvi, če do tega pride iz nekaterih zakonsko določenih razlogov?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali določba 5 Okvirnega sporazuma zajema ukrep, kakršen je ta, ki ga je uvedel španski zakonodajalec, ki določa odpravnino v višini 12 plačanih dni na leto delovne dobe, ki se delavcu izplača ob prenehanju pogodbe o zaposlitvi za določen čas, čeprav je bila sklenjena le ena taka pogodba?

3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali je zakonska določba, ki delavcem, zaposlenim za določen čas, ob prenehanju pogodbe priznava odpravnino v višini 12 plačanih dni na leto delovne dobe, česar pomožnemu osebju ob prenehanju njihovega delovnega razmerja ne priznava, v nasprotju z določbo 5 Okvirnega sporazuma?

(¹) Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 368).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Portugalska) 7. junija 2018 – Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Zadeva C-373/18)

(2018/C 294/36)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitveno sodišče

Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas

Tožena stranka: Autoridade Tributária e Aduaneira

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je razdelek 26.1 splošne tarife o kolkovini v različici, ki izhaja iz člena 3 uredbe zakona št. 322-B/2001 z dne 14. decembra 2001, ki določa plačilo kolkovine za ustanovitev gospodarske družbe (natančneje, delniške družbe), katere osnovni kapital se v celoti vplača v denarju, v nasprotju s členom 7(1) Direktive Sveta št. 69/335/EGS (¹) z dne 17. julija 1969, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta št. 85/303/EGS (²) z dne 10. junija 1985?

(¹) Direktiva Sveta z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 11).

(²) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 122.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Spetsializiran nakazatelen sad (Bolgarija) 31. maja 2018 – kazenski postopek zoper AH, PB, CX, KM, PH

(Zadeva C-377/18)

(2018/C 294/37)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Spetsializiran nakazatelen sad

Stranke v postopku v glavni stvari

AH, PB, CX, KM, PH

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je nacionalna sodna praksa, ki zahteva, da se v besedilu sporazuma (sklenjenega v okviru kazenskega postopka) kot storilci zadevnega kaznivega dejanja navedejo ne le obdolženec, ki je priznal krivdo za navedeno kaznivo dejanje in je sklenil ta sporazum, temveč tudi drugi obdolženci, sostorilci kaznivega dejanja, ki niso sklenili tega sporazuma in niso priznali krivde ter v zvezi s katerimi se zadeva nadaljuje po rednem kazenskem postopku, toda ki soglašajo s tem, da prvi obdolženec sklene sporazum, skladna s členom 4(1), prvi stavek, Direktive 2016/343⁽¹⁾ v povezavi z uvodno izjavo 16, prvi stavek, in uvodno izjavo 17 te direktive?

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o krepitvi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitvi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku (UL 2016, L 65, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 11. junija 2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, nasprotna stranka v postopku s pritožbo: E.P.

(Zadeva C-380/18)

(2018/C 294/38)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: E.P.

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 6(1), točka (e), Uredbe (EU) št. 2016/399⁽¹⁾ razlagati tako, da je treba pri ugotovitvi, da se je zakonito prebivanje največ 90 dni znotraj obdobja 180 dni končalo, ker se tujega državljana obravnava kot grožnjo za javni red, obrazložiti s tem, da osebno ravnanje zadevnega tujega državljana predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo za temeljne interese družbe?
2. Če je treba na prvo vprašanje odgovoriti nikalno, katere zahteve morajo potem v skladu s členom 6(1), točka (e), Uredbe (EU) št. 2016/399 veljati za obrazložitev, da se tujega državljana obravnava kot grožnjo za javni red?

Ali je treba člen 6(1), točka (e), Uredbe (EU) št. 2016/399 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni praksi, v skladu s katero se tujega državljana obravnava kot grožnjo za javni red izključno na podlagi dejstva, da je bilo ugotovljeno, da je zadevni tuj državljan osumljen storitve kaznivega dejanja?

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL 2016, L 77, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 11. junija 2018 – G. S., nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Zadeva C-381/18)

(2018/C 294/39)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: G. S.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 6(2) Direktive 2003/86/ES⁽¹⁾ razlagati tako, da se za odvzem ali zavrnitev podaljšanja pravice do prebivanja družinskemu članu iz razlogov javnega reda zahteva, da se obrazloži, da osebno ravnanje zadevnega družinskega člana predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo za temeljne interese družbe?
2. Če je treba na prvo vprašanje odgovoriti nikalno, katere zahteve glede obrazložitve morajo potem v skladu s členom 6(2) Direktive 2003/86/ES veljati za odvzem ali zavrnitev podaljšanja pravice do prebivanja družinskemu članu iz razlogov javnega reda?

Ali je treba člen 6(2) Direktive 2003/86/ES razlagati tako, da nasprotuje nacionalni praksi, v skladu s katero je mogoče družinskemu članu odvzeti pravico do prebivanja ali preklicati njeno podaljšanje iz razlogov javnega reda, če sta kazni oziroma ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, ki sta naložena zadevnemu družinskemu članu, dovolj visoka glede na trajanje zakonitega prebivanja na Nizozemskem (drsna lestvica), pri čemer je bilo na podlagi meril iz sodb Evropskega sodišča za človekove pravice (ESČP) z dne 2. avgusta 2001, Boultif proti Švici, ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300, in z dne 18. oktobra 2006, Üner proti Nizozemski, ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099, izvedeno tehtanje interesov med interesi zadevnega družinskega člana, da na Nizozemskem uveljavlja pravico do združitve družin, na eni strani in interesom nizozemske države, da zaščiti javni red, na drugi strani?

⁽¹⁾ Direktiva sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 224).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 11. junija 2018 – V. G., nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Zadeva C-382/18)

(2018/C 294/40)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: V. G.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je Sodišče Evropske unije, glede na člen 3(3) Direktive 2003/86/ES⁽¹⁾ in sodbo Nolan (ECLI:EU:C:2012:638) pristojno, da odgovori na vprašanja za predhodno odločanje nizozemskega sodišča o razlagi določb te direktive v sporu glede prošnje za vstop in prebivanje družinskega člana sponzorja, ki ima nizozemsko državljanstvo, če je bila ta direktiva v nizozemskem pravu razglašena za neposredno in brezpogojno uporabljivo za tovrstnega družinskega člana?
2. Ali je treba člen 6(1) Direktive 2003/86/ES razlagati tako, da je za zavrnitev prošnje za vstop in prebivanje družinskemu članu iz razlogov javnega reda zahtevano, da se obrazloži, da osebno ravnanje zadevnega družinskega člana predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo za temeljne interese družbe?
3. Če je treba na drugo vprašanje odgovoriti nikalno, katere zahteve glede obrazložitve morajo potem v skladu s členom 6(1) Direktive 2003/86/ES veljati za zavrnitev prošnje za vstop in prebivanje družinskemu članu iz razlogov javnega reda?

Ali je treba člen 6(1) Direktive 2003/86/ES razlagati tako, da nasprotuje nacionalni praksi, v skladu s katero je mogoče prošnjo za vstop in bivanje družinskega člana zavrniti iz razlogov javnega reda na podlagi obsodb v času prejšnjega prebivanja v zadevni državi članici, pri čemer je bilo na podlagi meril iz sodb Evropskega sodišča za človekove pravice (ESČP) z dne 2. avgusta 2001, *Boultif proti Švici* ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300, in z dne 18. oktobra 2006, *Üner proti Nizozemski*, ECLI:CE:ECHR:20061018JUD004641099, izvedeno tehtanje interesov med interesom zadevnega družinskega člana in zadevnega sponzorja, da na Nizozemskem izvajata pravico do združitve družine, na eni strani in interesom nizozemske države, da zaščiti javni red, na drugi strani?

⁽¹⁾ Direktiva sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 224).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Poljska) 11. junija 2018 – Lexitor Sp. z o.o./Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka s sedežem v Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. s sedežem v Wrocławu, mBank S.A. s sedežem v Varšavi

(Zadeva C-383/18)

(2018/C 294/41)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Lexitor Sp. z o.o.

Tožene stranke: Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka s sedežem v Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. s sedežem v Wrocławu, mBank S.A. s sedežem v Varšavi

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 16(1) v povezavi s členom 3(g) Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS ⁽¹⁾ razlagati tako, da je potrošnik v primeru predčasne izpolnitve svojih obveznosti, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, upravičen do zmanjšanja skupnih stroškov kredita, vključno s stroški, katerih višina ni odvisna od trajanja te kreditne pogodbe?

⁽¹⁾ UL 2008, L 133, str. 66.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 11. junija 2018 – Arriva Italia Srl in drugi/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Zadeva C-385/18)

(2018/C 294/42)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnice: Arriva Italia Srl, Ferrottramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali v navedenih dejanskih in pravnih okoliščinah ukrep zakonsko določene dodelitve sredstev v višini 70 milijonov EUR gospodarskemu subjektu v sektorju železniškega prometa pod pogoji, določenimi v legge 28 dicembre 2015, n. 208 (Zakon z dne 28. decembra 2015, št. 208; člen 1(867)), kakor je bil spremenjen z decreto-legge 24 aprile 2017, n. 50 (Uredba-zakon z dne 24. aprila 2017, št. 50) in nadaljnji prenos istih sredstev drugemu gospodarskemu subjektu brez javnega razpisa in brez nadomestila, pomeni državno pomoč v smislu člena 107(3) PDEU?

Če je odgovor pritrdilen, je treba ugotoviti, ali je zadevna pomoč vseeno združljiva s pravom EU in kakšne so posledice njene nepriglasitve v skladu s členom 107(3) PDEU.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemska) 11. junija 2018 – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA/ Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Zadeva C-386/18)

(2018/C 294/43)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA

Tožena stranka: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1a. Ali člen 66(1) Uredbe (EU) št. 508/2014 ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo in razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2328/2003, (ES) št. 861/2006, (ES) št. 1198/2006 in (ES) št. 791/2007 in Uredbe (EU) št. 1255/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (v nadaljevanju: Uredba št. 508/2014) – v katerem je določeno, da Evropski sklad za pomorstvo in ribištvo „podpira“ pripravo in izvajanje načrtov proizvodnje in trženja iz člena 28 Uredbe (EU) št. 1379/2013 ⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1184/2006 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 104/2000 (v nadaljevanju: Uredba št. 1379/2013) – nasprotuje temu, da država članica ugovarja organizaciji proizvajalcev, ki je predložila vlogo za dodelitev takih nepovratnih sredstev, da ta država članica ob predložitvi vloge ne v operativnem programu, ki ga je odobrila Evropska komisija, ne v nacionalnih predpisih za določitev upravičenosti izdatkov ni omogočala predložitve take vloge za določeno kategorijo izdatkov (v obravnavani zadevi: stroški za pripravo in izvajanje načrtov proizvodnje in trženja) ali za določeno obdobje (v obravnavani zadevi: leto 2014)?
- 1b. Ali je za odgovor na vprašanje 1a pomembno, da je organizacija proizvajalcev na podlagi člena 28 Uredbe št. 1379/2013 dolžna pripraviti načrt proizvodnje in trženja in po tem, ko država članica odobri načrt proizvodnje in trženja, izvesti ta načrt?
2. Ali lahko – če je odgovor na vprašanje 1a, da člen 66(1) Uredbe št. 508/2014 nasprotuje temu, da država članica ugovarja organizaciji proizvajalcev, ki je predložila vlogo za dodelitev nepovratnih sredstev za pripravo in izvajanje načrtov proizvodnje in trženja, da ta država članica ni omogočala take vloge v času predložitve vloge – zadevni prosilec za nepovratna sredstva pravno podlago za dodelitev zadevnih nepovratnih sredstev proti svoji državi članici izvaja neposredno iz člena 66(1) Uredbe št. 508/2014?

3. Če je odgovor na drugo vprašanje, da lahko zadevni prosilec za nepovratna sredstva v primeru iz drugega vprašanja izvaja pravno podlago za vlogo za dodelitev zadevnih nepovratnih sredstev, ki jo poda svoji državi članici, neposredno iz člena 66(1) Uredbe št. 508/2014 – ali člen 65(6) Uredbe (EU) št. 1303/2013 ⁽³⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (v nadaljevanju: Uredba št. 1303/2013) nasprotuje temu, da se zagotovijo nepovratna sredstva za pripravo in izvajanje načrta proizvodnje in trženja v položaju, ko je vloga za nepovratna sredstva predložena po pripravi in izvedbi načrta proizvodnje in trženja?

⁽¹⁾ UL 2014, L 149, str. 1.

⁽²⁾ UL 2013, L 354, str. 1.

⁽³⁾ UL 2013, L 347, str. 320.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Poljska) 12. junija 2018 – Delfarma Sp. z o.o./Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Zadeva C-387/18)

(2018/C 294/44)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Delfarma Sp. z o.o.

Tožena stranka: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali pravo Unije, zlasti pa člena 34 in 36 Pogodbe o delovanju Evropske unije, nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero se dovoljenje za promet v vzporedno uvoženim zdravilom v državi članici ne more izdati že samo iz tega razloga, da je bilo za zdravilo, ki je predmet vzporednega uvoza, v državi članici izvoza dovoljenje za promet izdano za uporabo kot generično zdravilo referenčnega zdravila, torej na podlagi dokumentacije z zmanjšanim obsegom, v državi članici uvoza pa je bilo za tako zdravilo dovoljenje za promet izdano za uporabo kot referenčno zdravilo, torej na podlagi celotne dokumentacije, pri čemer do te zavrnitve pride brez preučitve osnovne terapevtske identičnosti obeh zdravil in ne da bi nacionalni organ – čeprav taka možnost obstaja – ustreznemu organu v državi izvoza zaprosil za dokumentacijo?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgija) 13. junija 2018 – Brussels Securities SA/Kraljevina Belgija

(Zadeva C-389/18)

(2018/C 294/45)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Brussels Securities SA

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 4 Direktive Sveta 90/435/EGS z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic ⁽¹⁾ (ki je bila z 18. januarjem 2012 nadomeščena z Direktivo Sveta 2011/96/EU z dne 30. novembra 2011 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic ⁽²⁾), v povezavi z drugimi viri prava Skupnosti

razlagati tako, da nasprotuje temu, da zakonodaja nacionalnega organa,

kakršna sta Code des impôts sur les revenus 1992 (zakon o dohodnini iz leta 1992) in arrêté royal d'exécution du Code des impôts sur les revenus 1992 (kraljevi odlok za izvajanje zakona o dohodnini iz leta 1992), kakor sta veljala za davčno leto 2011,

ki določa ureditev oprostitve (neobdavčitev distribuiranega dobička, ki ga matična družba prejme od svoje odvisne družbe), v skladu s katero se dividenda, ki jo izplača odvisna družba, najprej vključi v davčno osnovo matične družbe, nato pa se 95 % te dividende odbije od te davčne osnove kot dokončno obdavčeni dohodki,

zaradi kombinirane uporabe v zvezi z določitvijo osnove za izračun davka od dobička pravnih oseb matične družbe

belgijske ureditve odbitka dokončno obdavčenih dohodkov ter

1. pravil o drugem odbitku, ki je davčna ugodnost, ki jo določa ta zakonodaja (odbitek za tvegani kapital),
2. pravice do odbitka salda predhodnih prenosljivih izgub,
3. pravice do prenosa na naslednja davčna leta, če je v posameznem davčnem letu znesek višji od obdavčljivega dobička, odbitka presežka dokončno obdavčenega dohodka, odbitka za tvegani kapital in stanja predhodnih prenosljivih izgub, in
4. vrstnega reda odbitkov, v skladu s katerim je treba v naslednjih davčnih letih obdavčitev izvajati dokler se obdavčljivi dobiček ne izčrpa, pri čemer se najprej obdavči prenesene dokončno obdavčene dohodke, nato preneseni odbitek za tvegani kapital (katerega prenos je omejen na „naslednjih sedem davčnih let“), in nato saldo predhodnih prenesenih izgub,

povzroči, da se v višini celotnih ali dela prejetih dividend od odvisne družbe zmanjšajo izgube, ki bi jih lahko matična družba odbila, če bi se dividende preprosto odštele od dobička v davčnem obdobju, v katerem so bile prejete (s čimer se zmanjša obdavčljivi izid tega davčnega leta in, odvisno od primera, povečajo prenosljive davčne izgube), namesto da bi se ohranile v tem dobičku, nato pa bi se uporabila pravila o oprostitvi in prenosu oproščenega zneska v primeru nezadostnega dobička,

torej da se zmanjša saldo predhodnih prenosljivih izgub matične družbe, ki so lahko nastale v prejšnjih davčnih letih po davčnem letu, v katerem dokončno obdavčenih dohodki, zmanjšani za tvegani kapital in saldo predhodnih prenosljivih izgub, presegajo znesek obdavčljivega dobička?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 147.

⁽²⁾ UL L 345, 2011, str. 8.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social de Barcelona (Španija)
15. junija 2018 – Ana María Páez Juárez/Nobel Plásticos Ibérica, S.A.**

(Zadeva C-397/18)

(2018/C 294/46)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de lo Social de Barcelona

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ana María Páez Juárez

Tožena stranka: Nobel Plastiques Ibérica S.A.

Drugi stranki: Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) in Ministerio Fiscal

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba za namene uporabe Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu ⁽¹⁾, kot se je razlagala v sodni praksi Sodišča Evropske unije, kot invalidne osebe šteti tiste delavce, ki so opredeljeni kot posebno občutljivi za nekatera tveganja, če so zaradi svojih osebnih značilnosti ali znanega fizičnega stanja še zlasti občutljivi za tveganja, ki izhajajo iz njihovega dela, in zato ne morejo opravljati dela na nekaterih delovnih mestih, ker bi to pomenilo tveganje za njihovo zdravje ali za druge osebe?

Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, se postavljajo naslednja vprašanja:

2. Ali pomeni odločitev o odpustitvi delavke iz ekonomskih, tehničnih ali organizacijskih razlogov ali razlogov, povezanih s proizvodnjo, neposredno ali posredno diskriminacijo v smislu člena 2(2)(b) Direktive 2000/78, če je tej osebi priznana invalidnost, ker je zaradi svojih telesnih okvar še posebej občutljiva za opravljanje dela na nekaterih delovnih mestih in ima zato težave pri doseganju ravni produktivnosti, ki se zahteva za to, da ne bi bila predmet odpusta?

3. Ali pomeni odločitev o odpustitvi delavke iz ekonomskih, tehničnih ali organizacijskih razlogov ali razlogov, povezanih s proizvodnjo, neposredno ali posredno diskriminacijo v smislu člena 2(2)(b) Direktive 2000/78, če je tej osebi priznana invalidnost, ker je bila zaradi svojih telesnih okvar označena kot posebej občutljiva za opravljanje dela na nekaterih delovnih mestih, pri tej odločitvi pa se kot merilo med drugim upošteva vsestranskost za opravljanje dela na vseh delovnih mestih, vključno s tistimi, na katerih delavka ne more opravljati dela?

4. Ali pomeni odločitev o odpustitvi delavke iz ekonomskih, tehničnih ali organizacijskih razlogov ali razlogov, povezanih s proizvodnjo, posredno diskriminacijo, kakor je opredeljena v členu 2(2)(b) Direktive 2000/78, če je tej osebi priznana invalidnost in je bila zato označena kot posebej občutljiva za opravljanje dela na nekaterih delovnih mestih zaradi svojih telesnih okvar, ki so privedle do daljših obdobjev odsotnosti z dela ali bolniškega dopusta pred odpustitvijo, pri tej odločitvi pa se kot merilo med drugim upošteva odsotnost te delavke?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 79.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španija) 15. junija 2018 – Antonio Bocero Torrico/Instituto Nacional de la Seguridad Social in Tesorería General de la Seguridad Social

(Zadeva C-398/18)

(2018/C 294/47)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Antonio Bocero Torrico

Nasprotni stranki v postopku s pritožbo: Instituto Nacional de la Seguridad Social in Tesorería General de la Seguridad Social

Vprašanje za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 48 PDEU razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki dostop do pokojnine za predčasno upokožitev pogojuje s tem, da je znesek pokojnine, ki jo oseba prejme, višji od minimalne pokojnine, ki bi zadevni osebi pripadala po tej nacionalni zakonodaji, pri čemer se pojem „pokojnina, ki jo oseba prejme“ razlaga kot dejanska pokojnina, ki jo izplačuje zgolj pristojna država članica (v tem primeru Španija), ne da bi se vračunala tudi dejanska pokojnina, ki bi jo tej osebi na podlagi druge dajatve iste narave lahko izplačevala druga ali več drugih držav članic?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemska) 18. junija 2018 – Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV/Autoriteit Consument en Markt

(Zadeva C-399/18)

(2018/C 294/48)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV

Tožena stranka: Autoriteit Consument en Markt

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je enotna tarifa, pri kateri se ne razlikuje glede na vrsto uporabnika omrežja, temveč glede na pogodbeno zmogljivost, združljiva s členom 13(1) Uredbe (ES) št. 715/2009 ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do prenosnih omrežij zemeljskega plina in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1775/2005 (uredba o plinu)?

⁽¹⁾ UL 2009, L 211, str. 36.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Krajský soud v Praze (Češka republika) 18. junija 2018 – Herst, s.r.o./Odvolací finanční ředitelství

(Zadeva C-401/18)

(2018/C 294/49)

Jezik postopka: češčina

Predložitveno sodišče

Krajský soud v Praze

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Herst, s.r.o.

Tožena stranka: Odvolací finanční ředitelství

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba vse davčne zavezance šteti za davčne zavezance v smislu člena 138(2)(b) Direktive Sveta 2006/112/ES ⁽¹⁾ o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: Direktiva o DDV)? Če je odgovor nikalen, za katere davčne zavezance se uporablja ta določba?

2. Ali je treba, če bo Sodišče odgovorilo, da se člen 138(2)(b) Direktive o DDV uporabi v položaju, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari (da je torej pridobitelj izdelkov davčni zavezanec, identificiran za namene davka), to določbo razlagati tako, da je treba – kadar se odpošiljanje ali prevoz teh izdelkov opravi v skladu z upoštevnimi določbami Direktive Sveta 2008/118/ES ⁽²⁾ o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS (v nadaljevanju: Direktiva o trošarinah) – dobavo, povezano s postopkom na podlagi Direktive o trošarinah, ob upoštevanju dodelitve prevoza blaga drugi transakciji šteti za dobavo, ki je upravičena do oprostitve na podlagi te določbe, čeprav sicer niso izpolnjeni pogoji za oprostitve iz člena 138(1) Direktive o DDV?
3. Ali je, če bo Sodišče odgovorilo, da se člen 138(2)(b) Direktive o DDV v položaju, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari, ne uporabi, dejstvo, da se blago prevaža pod režimom odloga plačila trošarine, odločilno za odločitev o vprašanju, kateri od več zaporednih dobav je treba pripisati prevoz za namene pravice do oprostitve DDV na podlagi člena 138(1) Direktive o DDV?
4. Ali pridobi „pravico do razpolaganja z blagom kot lastnik“ v smislu Direktive o DDV davčni zavezanec, ki kupi blago neposredno od drugega davčnega zavezanca za določeno stranko, zato da izpolni že obstoječe naročilo (v katerem so opredeljeni vrsta blaga, količina, kraj porekla in čas dobave), če sam fizično ne ravna z blagom, saj se v okviru sklenitve prodajne pogodbe njegov kupec zaveže, da bo sam uredil prevoz blaga iz kraja odpreme, tako da bo omogočil dostop do zahtevanega blaga samo prek svojih dobaviteljev in sporočil informacije, potrebne za sprejem blaga (za svoj račun ali za račun svojih poddobaviteljev v verigi), njegov dobiček iz transakcije pa je razlika med odkupno ceno in prodajno ceno takega blaga, ne da bi se stroški prevoza blaga zaračunali v verigi?
5. Ali Direktiva o trošarinah (na primer člen 4(1), člen 17 ali člen 19) bodisi neposredno bodisi posredno z omejevanjem dejanskega ravnanja s takim blagom določa zadostne pogoje za prenos „pravice do razpolaganja s (trošarinskim) blagom kot lastnik“ v smislu Direktive o DDV, zaradi česar bi bilo treba prevzem blaga pod režimom odloga plačila trošarine s strani imetnika trošarinskega skladišča ali registriranega prejemnika v skladu s pogoji iz Direktive o trošarinah obravnavati kot dobavo blaga za namene DDV?
6. Ali je treba v teh okoliščinah, ko se ugotavlja dobava, ki je povezana s prevozom v verigi dobav blaga pod režimom odloga plačila trošarine z enim samim prevozom, prevoz obravnavati v smislu Direktive o DDV tako, da se začne in konča v skladu s členom 20 Direktive o trošarinah?
7. Ali načelo nevtralnosti DDV ali katero drugo načelo prava Unije preprečuje uporabo ustavnega načela *in dubio mitius*, ki velja v nacionalnem pravu in ki javnim organom nalaga, da če so pravna pravila dvoumna in jih je objektivno mogoče razlagati na več načinov, izberejo razlago, ki je v korist osebe, za katero velja pravno pravilo (v tem primeru davčnega zavezanca za DDV)? Ali bi bila uporaba tega načela združljiva s pravom Unije vsaj takrat, če bi bila omejena na položaje, kjer so upoštevana dejstva zadeve obstajala, preden je Sodišče Evropske unije podalo zavezujočo razlago spornega pravnega vprašanja in odločilo, da je pravilna druga razlaga, ki je manj ugodna za davčnega zavezanca?

Če je mogoče uporabiti načelo *in dubio mitius*:

8. Ali je bilo mogoče v smislu omejitev, ki jih je pravo Unije določalo, ko so se opravljale obdavčljive transakcije v tej zadevi (od novembra 2010 do maja 2013), vprašanje, ali ima pravni pojem dobave blaga ali prevoza blaga enako vsebino (ali ne) tako za namene Direktive o DDV kot tudi za namene Direktive o trošarinah, objektivno obravnavati kot pravno negotovo in kot tako, da omogoča dve razlagi?

⁽¹⁾ UL 2006, L 347, str. 1.

⁽²⁾ UL 2009, L 9, str. 12.

Pritožba, ki sta jo Alcogroup in Alcodis vložili 14. junija 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 10. aprila 2018 v zadevi T-274/15, Alcogroup in Alcodis/Komisija

(Zadeva C-403/18 P)

(2018/C 294/50)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožniki: Alcogroup, Alcodis (zastopniki: P. de Bandt, J. Dewispelaere, J. Probst, odvetniki)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles

Predlogi

- razveljavitev sodbe Splošnega sodišča z dne 10. aprila 2018 v zadevi T-274/15;
- razglasitev tožbe zoper obe izpodbijani odločbi za dopustno;
- vrnitev zadeve v razsojanje Splošnemu sodišču v meritorno odločanje o ničnostni tožbi;
- Komisiji naj se naloži plačilo celotnih stroškov tega postopka.

Pritožbena razloga in bistvene trditve

- prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo in kršilo obveznost obrazložitve;
- drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je kršilo pravico tožečih strank do učinkovitega sodnega varstva.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo 21 junija 2018 Višje sodišče v Mariboru (Slovenija)– Aleš Kuhar, Jožef Kuhar / Addiko Bank d.d.

(Zadeva C-407/18)

(2018/C 294/51)

Jezik postopka: slovenščina

Predložitveno sodišče

Višje sodišče v Mariboru

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Aleš Kuhar, Jožef Kuhar

Tožena stranka: Addiko Bank d.d.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je ob upoštevanju načela učinkovitosti prava EU Direktivo Sveta 93/13/EGS ⁽¹⁾ pravilno razlagati tako, da mora izvršilno sodišče v izvršilnem postopku po uradni dolžnosti zavrniti izvršbo glede nedopustnega (nepoštenega) pogoja, zajetega v neposredno izvršljivem notarskem zapisu (izvršilnem naslovu), v primeru kot je obravnavani, v katerem procesna ureditev države članice sodišču ne daje učinkovite možnosti, da prekine oziroma odloži izvršbo (na dolžnikov predlog ali po uradni dolžnosti) do končne vsebinske odločitve o nedopustnosti pogoja v pravnem postopku, ki ga sproži dolžnik potrošnik.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L 95, str. 29).

Pritožba, ki jo je Verein Deutsche Sprache e.V. vložila 4. julija 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 23. aprila 2018 v zadevi Verein Deutsche Sprache e.V./Evropska komisija, T-468/16

(Zadeva C-440/18 P)

(2018/C 294/52)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Verein Deutsche Sprache e.V. (zastopnik: W. Ehrhardt, Rechtsanwalt)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- sodbo Splošnega sodišča z dne 23. aprila 2018 v zadevi T-468/16 razveljavi in sklep generalnega sekretarja v imenu Komisije v skladu s členom 4 podrobnih pravil za uporabo Uredbe (ES) št. 1049/2001 ⁽¹⁾ z dne 10. junija 2016 razglasi za ničen.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja te pritožbene razloge:

Splošno sodišče ni pravilno izvedlo postopka: Pritožnica meni, da je Splošno sodišče s tem, da ni uporabilo informacijskih ukrepov iz člena 24 Statuta ter členov 88 in 89 Poslovnika, storilo napako. Navedbe Komisije glede dejstev bi morale podrobneje proučiti, in sicer tudi neodvisno od dokaznih predlogov pritožnice. Zadosten razlog za to so bila protislovja v navedbah Komisije o dejstvih.

Neppravilno obravnavanje dokaznega predloga z dne 20. februarja 2017: Pritožnica meni, da je Splošno sodišče storilo napako s tem, da dopisa, ki ga je kot dokaz predložil znanstveni delavec univerze in ki je vseboval notranje informacije, ni podrobneje proučilo, čeprav ga je izrecno sprejelo kot dokaz.

Pritožnica graja to, da je Splošno sodišče zavrnilo zaslišanje govornika Komisije kot priče, čeprav iz zgoraj navedenega dokumenta izhaja dovolj razlogov za zaslihanje.

Neupoštevna domneva zakonitosti: Pritožnica meni, da se v nasprotju z ugotovitvami Splošnega sodišča, domneva zakonitosti, ki jo je razvilo Sodišče, ne uporablja za navedbe organa EU, ki bi, če bi bile resnične, pomenile kršitev načel dobrega upravljanja.

Sodna praksa, ki jo Splošno sodišče navaja zaradi uporabe domneve zakonitosti, se nanaša na drugačne primere in se zato ne more uporabiti za obravnavani primer.

Neupoštevanje navedenih indicev glede obstoja drugih dokumentov: Pritožnica ponavlja dejstva in izpodbija utemeljitev ugotovitve Splošnega sodišča, da ni podala prepričljivih navedb glede obstoja dodatnih dokumentov.

Napaka zaradi nepresoje navedb pritožnice glede zahteve po preglednosti: Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno domnevalo, da so trditve Komisije glede obstoja drugih dokumentov pravilne, in je zato napačno ignoriralo navedbe pritožnice glede zahteve po preglednosti.

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331.

Tožba, vložena 4. julija 2018 – Evropska komisija/Italijanska republika

(Zadeva C-443/18)

(2018/C 294/53)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: B. Eggers, D. Bianchi, agenta)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Italijanska republika

- s tem, da na območju zadrževanja ni zagotovila takojšnje odstranitve vsaj vseh rastlin, okuženih s *Xylella fastidiosa*, če se nahajajo na okuženem območju do 20 km od meje med tem okuženim območjem in ostalim ozemljem Unije, ni izpolnila obveznosti iz člena 7(2)(c) Izvedbenega sklepa (EU) 2015/789 ⁽¹⁾;
- s tem, da na območju zadrževanja ni zagotovila spremljanja navzočnosti *Xylella fastidiosa* z letnimi preiskavami ob ustreznem času, ni izpolnila obveznosti na podlagi člena 7(7) Izvedbenega sklepa (EU) 2015/789;
- s tem, da je poleg tega nenehno opuščala takojšnje ukrepanje, da bi preprečila širjenje *Xylella fastidiosa*, ob nadaljnjih kršitvah posebnih obveznosti iz Sklepa (EU) 2015/789, ki se nanašajo na ustrezna prizadeta območja, s čimer je dopustila nadaljnjo širjenje bolezni, ni izpolnila obveznosti iz člena 6(2), (7) in (9) ter člena 7(2)(c) in (7) Izvedbenega sklepa (EU) 2015/789, temeljnih obveznosti iz člena 16(1) Direktive 2000/29/ES ⁽²⁾ in obveznosti lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji.

2. Italijanski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Na podlagi elementov, ki jih ima Komisija na voljo in ki temeljijo na informacijah, ki jih je predložila Italijanska republika, na revizijah, ki jih je opravila Komisija ter na znanstvenih mnenjih EFSA in drugih organov, je razvidno, da so bile preiskave prepozne, da je prišlo do velikih zamud in da ni bilo opravljeno sekanje okuženih rastlin, in sicer ne le do datuma predložitve obrazloženega mnenja, temveč do vložitve te tožbe. Komisija zato meni, da je dokazana trajnost in splošnost neizpolnitve obveznosti Italije, da prepreči širjenje bolezni, iz zgoraj navedenih členov.

-
- (¹) Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2015/789 z dne 18. maja 2015 glede ukrepov za preprečevanje vnosa organizma *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) v Unijo in njegovega širjenja znotraj Unije (notificirano pod dokumentarno številko (UL L 125, str. 36).
- (²) Direktiva Sveta 2000/29/ES z dne 8. maja 2000 o varstvenih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnost in proti njihovemu širjenju v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 29, str. 258).
-

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 3. julija 2018 – Keramag Keramische Werke in drugi/Komisija

(Združeni zadevi T-379/10 RENV in T-381/10 RENV) ⁽¹⁾

(Konkurenca – Karteli – Francoski trg kopalniške opreme – Sklep, s katerim je ugotovljena kršitev člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP – Udeležba nekaterih subjektov v kartelu – Ponovna preučitev dokazov)

(2018/C 294/54)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke v zadevi T-379/10 RENV: Keramag Keramische Werke GmbH, anciennement nekdanja Keramag Keramische Werke AG (Ratingen, Nemčija) in pet drugih tožečih strank, katerih imena so v prilogi k sodbi. Tožeča stranka v zadevi T-381/10 RENV: Sanitec Europe Oy (Helsinki, Finska) (zastopniki: P. Lindfelt, K. Struckmann, avocats, in J. Killick, barrister)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek in J. Norris-Usher, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev delne ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 4185 final z dne 23. junija 2010 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma o EGP (zadeva COMP/39092 – Kopalniška oprema) in za zmanjšanje zneska globe, ki je bila s tem sklepom naložena tožečim strankam.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Družba Keramag Keramische Werke GmbH in druge tožeče stranke, katerih imena so v prilogi, poleg svojih stroškov nosijo stroške, ki jih je Evropska komisija priglasila v zadevah C-613/13 P, T-379/10 RENV in T-381/10 RENV.

⁽¹⁾ UL C 301, 6.11.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 4. julija 2018 – Deluxe Entertainment Services Group/EUIPO (deluxe)(Zadeva T-222/14 RENV) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Prijava figurativne znamke Evropske unije deluxe – Absolutni razlog za zavrnitev – Neobstoj razlikovalnega učinka – Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Obveznost obrazložitve – Člen 75 Uredbe št. 207/2009 (postal člen 94 Uredbe 2017/1001))

(2018/C 294/55)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Deluxe Entertainment Services Group Inc. (Burbank, Kalifornija, Združene države) (zastopnici: L. Gellman, solicator, in M. Esteve Sanz, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnica: S. Palmero Cabezas, agentka)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 22. januarja 2014 (zadeva R 1250/2013-2) glede zahteve za registracijo figurativnega znaka deluxe kot znamke Evropske unije.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Deluxe Entertainment Services Group Inc. se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 175, 10.6.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 3. julija 2018 – Transtec/Komisija(Zadeva T-616/15) ⁽¹⁾

(ESR – Države AKP – Sporazum iz Cotonouja – Program za podporo kulturnih projektov v portugalsko govorečih afriških državah – Zneski, ki jih je Komisija plačala subjektu, odgovornemu za finančno izvedbo programa v Gvineji Bissau – Izterjava po finančni reviziji – Pobot terjatev – Sorazmernost – Neupravičena obogatitev – Nepogodbena odgovornost)

(2018/C 294/56)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Transtec (Bruselj, Belgija) (zastopnik: L. Levi, avocat)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva A. Aresu in S. Bartelt, nato A. Aresu, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti odločb o pobotu, ki so vsebovane v dopisih Komisije z dne 27. avgusta, 7, 16, 23 in 25. septembra 2015 in katerih namen je izterjati znesek 624 388,73 EUR, ki ustreza znesku dela predplačil, ki so bila tožeči stranki plačana v okviru podpornega programa kulturnih projektov v Gvineji Bissau, ki jih je financiral deveti Evropski sklad za razvoj (ESR), povečanemu za zamudne obresti, na eni strani, in predlog na podlagi člena 268 PDEU za vračilo zneskov, domnevno povezanih z neupravičeno obogatitvijo, in povračilo škode, ki naj bi tožeči stranki nastala zaradi ravnanja Komisije, na drugi strani.

Izrek

1. Odločbe o pobotu, ki so vsebovane v dopisih Evropske komisije z dne 27. avgusta, 7, 16, 23 in 25. septembra 2015 in katerih namen je izterjati znesek 624 388,73 EUR, ki ustreza znesku dela predplačil, ki so bila tožeči stranki plačana v okviru podpornega programa kulturnih projektov v Gvineji Bissau, ki jih je financiral deveti Evropski sklad za razvoj (ESR), povečanemu za zamudne obresti, se razglasijo za delno nične v delu, v katerem se nanašajo na izterjavo zneska 312 265,42 EUR, ki ustreza znesku neupravičenih stroškov, ugotovljenih s finančno ugotovitvijo št. 2 revizijskega poročila ESR 2007/20859 v zvezi s predračunom za program izvedbe in končanja pod referenčno številko FED/2010/249-005.
2. V preostalem delu se tožba zavrne.
3. Komisija in Transtec nosita vsak svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 27, 25.1.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 5. julija 2018 – Španija/Komisija

(Zadeva T-88/17) ⁽¹⁾

(EKSRP – Zadnje obdobje izvajanja programskega obdobja 2007 – 2013 – Potrditev obračunov plačilnih agencij držav članic – Sklep, s katerim je določen znesek, ki ga ni mogoče ponovno uporabiti, v okviru programa razvoja podeželja avtonomne skupnosti Ekstremadura – Metoda za izračun – Člen 69(5b) Uredbe (ES) št. 1698/2005 – Legitimna pričakovanja)

(2018/C 294/57)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Španija (zastopnika: M. A. Sampol Pucurull in M. J. García-Valdecasas Dorrego, agenta)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Aquilina in M. Morales Puerta, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev delne ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2016/2113 z dne 30. novembra 2016 o potrditvi obračunov plačilnih agencij držav članic v zvezi z izdatki, ki jih financira Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP) v zadnjem letu izvajanja programskega obdobja EKSRP 2007–2013 (od 16. oktobra 2014 do 31. decembra 2015) (UL 2016, L 327, str. 79), s katerim je Komisija kot „znesek, ki ga ni mogoče ponovno uporabiti“, opredelila znesek 5 364 682,52 EUR v okviru potrditve obračunov plačilne agencije Ekstremadura.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 95, 27.3.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 30. maja 2018 – RT/Parlament

(Zadeva T-98/17) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci – Uradniki – Bolniški dopust – Člen 59(1) kadrovskih predpisov – Notranja pravila o zdravniških pregledih v zvezi z odsotnostjo z dela zaradi zdravstvenih razlogov in o rednih zdravniških pregledih oseb, ki uveljavljajo invalidnino – Zdravniško potrdilo – Neobstoj zdravnikovega podpisa in pečata – Medicinsko posvetovanje na daljavo prek interneta – Zavrnitev sprejema)

(2018/C 294/58)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: RT (zastopnik: C. Bernard-Glanz, avocat)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: J. Steele in E. Taneva, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU za razglasitev ničnosti odločbe Evropskega parlamenta z dne 30. junija 2016, s katero je bil dokument, ki ga je tožeča stranka predložila 27. junija 2016, zavržen kot nedopusten kot zdravniško potrdilo o predpisu bolniškega dopusta.

Izrek

1. Odločba Evropskega parlamenta z dne 30. junija 2016, s katero je bil dokument, ki ga je RT predložil 27. junija 2016, zavržen kot nedopusten kot zdravniško potrdilo o predpisu bolniškega dopusta, se razglasi za nično.
2. Parlamentu se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 129, 24.4.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 29. junija 2018 – HF/Parlament(Zadeva T-218/17) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci – Pogodbeni uslužbenci – Člen 24 Kadrovskih predpisov – Prošnja za pomoč – Člen 12a Kadrovskih predpisov – Psihično nasilje – Svetovalni odbor za obravnavo pritožb zaradi nadlegovanja in preprečevanje nadlegovanja na delovnem mestu – Odločba o zavrnitvi prošnje za pomoč – Pravica do izjave – Načelo kontradiktornosti – Zavrnitev posredovanja mnenja posvetovalnega odbora in poročila o zaslišanju prič – Trajanje upravnega postopka – Razumen rok)

(2018/C 294/59)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: HF (zastopnica: A. Tymen, avocat)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnici: E. Taneva in M. Ecker, agentki)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU za, prvič, razglasitev ničnosti odločbe Parlamenta z dne 3. junija 2016, s katero je organ, pristojen za sklepanje pogodb o zaposlitvi pri tej instituciji, zavrnil prošnjo za pomoč, ki jo je tožeča stranka vložila 11. decembra 2014, in drugič, za povrnitev škode, ki naj bi tožeči stranki nastala zaradi nezakonitosti, ki jih je ta organ storil pri obravnavanju navedene prošnje za pomoč.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Evropski parlament nosi svoje stroške in četrtno stroškov, ki so nastali HF.
3. HF nosi tri četrtine svojih stroškov.

⁽¹⁾ UL C 178, 6.6.2017.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 3. julija 2018 – Vienna International Hotelmanagement/EUIPO
(Vienna House in VIENNA HOUSE)**(Zadeva T-402/17 in T-403/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Zahtevi za registracijo besedne znamke Evropske unije Vienna House in figurativne znamke Evropske unije VIENNA HOUSE – Absolutni razlog za zavrnitev – Opisnost – Neobstoj razlikovalnega učinka – Člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b) in (c) Uredbe 2017/1001))

(2018/C 294/60)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Vienna International Hotelmanagement AG (Dunaj, Avstrija) (zastopnik: E. Zrzavy, avocat)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: D. Hanf, agent)

Predmet

Tožbi zoper odločbi četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 25. aprila 2017 (zadevi R 333/2016-4 in R 332/2016-4) v zvezi z zahtevama za registracijo na eni strani besednega znaka Vienna House in na drugi strani figurativnega znaka VIENNA HOUSE kot znamk Evropske unije.

Izrek

1. Zadevi T-402/17 in T-403/17 se združita za namene te sodbe.
2. Tožbi se zavrneta.
3. Družbi Vienna International Hotelmanagement AG se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 277, 21.8.2017.

Tožba, vložena 23. maja 2018 – García Ruiz/Parlament

(Zadeva T-322/18)

(2018/C 294/61)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Faustino-Francisco García Ruiz (Alcorcón, Španija) (zastopnica: C. Manzano Ledesma, abogada)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- šteje, da se s to tožbo izpodbija odločba Odbora za peticije, ter naj jo po sprejetju v obravnavo šteje za utemeljeno in ugotovi kršitev pravic, da bodo tako obvarovani interesi tožeče stranke pred Splošnim sodiščem.
- po potrebi odloči o stroških.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja:

Tožba se vlaga, ker Odbor Evropskega parlamenta za peticije na prošilca ni naslovil akta, ki ne bi bil priporočilo ali mnenje, zaradi česar pravica prošilca ni bila varovana, kar je glede na določbe člena 232(3) PSE in člena 265(3) PDEU v nasprotju s Pogodbo.

Odločbe, ki so jih izdali Administración Pública de la Comunidad de Madrid (javna uprava Skupnosti Madrid) in sodišča posegajo v pravice in ekonomski interes tožeče stranke, ker kršijo pravico do dodatka k javni pokojnini, ki jo podeljuje Comunidad de Madrid (Skupnosti Madrid).

Upravna odločba Comunidad de Madrid (javna uprava Skupnosti Madrid) in sodbe, ki so jih izdala sodišča, povzročajo med prostovoljno in prisilno upokoženimi neenako obravnavo in diskriminacijo v zvezi s plačilom.

Ker ima Evropska unija pristojnost na področju pokojnin, mora to sodišče potem, ko javna uprava in nacionalna sodišča zavrnejo pravico, ki so jo priznala sodišča Unije v ustaljeni sodni praksi in direktivah, ki se nanašajo na enako plačilo, zavarovati pravico tožeče stranke, saj ne obstaja dejanska ali pravna objektivna razlika glede plačil, ki jih prejemata kategoriji upokojencev, navedeni zgoraj.

Tožba, vložena 31. maja 2018 – NEC Corporation/Komisija

(Zadeva T-341/18)

(2018/C 294/62)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: NEC Corporation (Tokio, Japonska) (zastopniki: R. Bachour, Solicitor, O. Brouwer in A. Pliego Selie, avocats)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije C(2018) 1768 final z dne 21. marca 2018 v zvezi s postopkom izvajanja člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva AT.40136 – kondenzatorji) razglasi za ničen v delu, v katerem je ugotovljeno, da je tožeča stranka kršila člen 101 PDEU/člen 53 Sporazuma EGP,
- podredno, izpodbijani sklep razglasi za ničen v delu, v katerem je z njim tožeči stranki naložena globa in/ali
- še bolj podredno, izvršuje svojo neomejeno pristojnost da glede na argumente, navedene v okviru prvega in drugega tožbenega razloga, prilagodi globo na raven, ki je skladna s pravom, saj razlog za pravni institut povratništva kot obteževalne okoliščine upravičuje dvig globe, ki je sorazmeren, in
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopkov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: pri izpodbijane sklepu so podane očitne napake pri uporabi prava in presoji in ni obrazložitve, ko se povratništvo kot obteževalna okoliščina uporablja za kaznovanje družbe NEC Corporation pri čemer globa, naložena družbi NEC Corporation, krši načelo sorazmernosti.
2. Drugi tožbeni razlog: izpodbijani sklep krši pravico tožeče stranke do obrambe, ko v členu 1 nakazuje na to, da je tožeča stranka sama sodelovala pri opredeljeni kršitvi, čeprav to ni bilo navedeno niti nakazano v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah. Poleg tega naj bi bila ta ugotovitev pravno in dejansko napačna in naj bi vsebovala nedosledno ugotovitev in razlogovanje, saj hkrati priznava (a opredeljuje kot neupoštevno), da družba NEC Corporation ni vedela za kršitev in šteje, da je družba NEC Corporation izrecno odgovorna kot matična družba za (domnevni) nadzor na družbo Tokin Corporation v določenem obdobju.

3. Tretji tožbeni razlog: Komisija za družbo NEC Corporation ni uporabila enakega zmanjšanja osnovnega zneska globe, ki jo je naložila družbi Tokin Corporation, poleg tega pa bi morala za določitev globe uporabiti povprečno vrednost prodaje, namesto da se je oprla na nereprezentativno vrednost prodaje v zadnjem letu ugotovljene kršitve. Te pomanjkljivosti naj bi vodile do napak pri izračunu globe in/ali vodile do nesorazmerne globe (in neobstoje obrazložitve v zvezi s prvim elementom, saj v obrazložitvi izpodbijanega sklepa ni navedeno, zakaj se isto zmanjšanje očitno ni uporabilo za osnovni znesek, uporabljen za globo, naloženo družbi NEC Corporation).

Tožba, vložena 30. maja 2018 – Nichicon Corporation/Komisija

(Zadeva T-342/18)

(2018/C 294/63)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Nichicon Corporation (Kjoto, Japonska) (zastopniki: A. Ablasser-Neuhuber, F. Neumayr, G. Fussenegger in H. Kühnert, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Sklep Komisije C(2018) 1768 final z dne 21. marca 2018 v zvezi s postopkom izvajanja člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva AT.40136 – kondenzatorji) v celoti razglasi za ničnega v delu, v katerem se uporablja za tožečo stranko;

— podredno razglasi za delno ničen:

a. člen 1(f) izpodbijanega sklepa, v katerem je ugotovljeno, da je tožeča stranka sodelovala pri enotni in nadaljevani kršitvi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP v sektorju elektrolitskih kondenzatorjev, ki pokriva celoten EGP in je obsegala sporazume in/ali usklajena ravnanja katerih cilj je bilo usklajevanje določanja cen od 26. junija 1998 do 31. maja 2010,

b. člen 2(i) izpodbijanega sklepa, s katerim je tožeči stranki naložena globa 72 901 000 EUR, in

— zmanjša globo, naloženo tožeči stranki, na podlagi člena 261 PDEU in člena 31 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003⁽¹⁾;

— vsekakor s svojo presojo nadomesti presojo Komisije kar zadeva znesek globe in zmanjša globo, naloženo tožeči stranki, na podlagi člena 261 PDEU in člena 31 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003; in

— Komisiji naloži plačilo stroškov v skladu s členom 134 Poslovnika Splošnega sodišča.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: napačna ugotovitev dejanskega stanja

— Očitana napačna ugotovitev dejanskega stanja se konkretno nanaša na tri časovna obdobja stikov. Tožeča stranka trdi, da je Komisija napačno ugotovila dejstva, ki niso dovolj dokazana. Zato naj bi Komisija napačno domnevala kršitev člena 101 PDEU.

2. Drugi tožbeni razlog: napačna uporaba prava pri opredelitvi za enotno in trajajočo kršitev in domnevi odgovornosti tožeče stranke za udeležbo

Drugi tožbeni razlog se nanaša na domnevne napake, ki jih je Komisija storila tako glede opredelitve ugotovljenih stikov za enotno in trajajočo kršitev kot glede odgovornosti tožeče stranke za tako kršitev. Prvič, Komisija naj ne bi pravno zadostno dokazala obsega enotne in trajajoče kršitve. Drugič, Komisija naj bi storila napako z ugotovitvijo, da je tožeča stranka odgovorna za stike, pri katerih ni sodelovala. Tretjič, Komisija naj bi napačno ugotovila, da se je kršitev brez prekinitve nadaljevala pred 7. novembrom 2003. Četrto, Komisija naj bi storila napako z ugotovitvijo, da je tožeča stranka odgovorna za nadaljevano udeležbo pri enotni in nadaljevani kršitvi po 10. novembru 2008. Zato naj bi za Komisijo veljalo zastaranje kar zadeva naložitev kazni tožeči stranki. Petič, Komisija naj bi napačno menila, da se je udeležba tožeče stranke pri enotni in nadaljevani kršitvi nadaljevala kljub njenem izrecnem distanciranju.

3. Tretji tožbeni razlog: neobstoj jurisdikcije

4. Četrty tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji pri določanju globe

Tožeča stranka v svojem četrtem tožbenem razlogu zatrjuje domnevno očitno napako pri presoji pri določanju globe. Prvič, Komisija naj bi kršila načelo sorazmernosti in svoje smernice o načinu določanja glob s tem, da je celotno vrednost prodaje v EGP nepravilno vzela kot podlago za izračun globe. Drugič in tretjič, z napačno določitvijo tako faktorja za težo kot dodatnega zneska naj bi Komisija kršila načelo sorazmernosti, obveznost obrazložitve in načelo ne bis in idem. Četrto, Komisija naj bi kršila načelo sorazmernosti, obveznost obrazložitve in načelo enakega obravnavanja, ker naj se v globi, naloženi tožeči stranki, ne bi ustrezno odražala njena omejena udeležba. Dalje, Komisija naj bi kršila načelo sorazmernosti in smernice o načinu določanja glob s tem, da kot olajševalno okoliščino ni upoštevala tega, da je bila tožeča stranka, če že, malomarna, in njene znatno omejene vloge ter konkurenčnega ravnanja.

5. Peti tožbeni razlog: bistvena postopkovna kršitev

Peti tožbeni razlog se nanaša na bistveno kršitev postopka s strani Komisije v smislu člena 263 PDEU, ker družbi Nichicon ni dala dodatnega obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah in ji je določila prekratek rok, da se brani.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

Tožba, vložena 3. junija 2018 – Tokin Corporation/Komisija**(Zadeva T-343/18)**

(2018/C 294/64)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Tokin Corporation (Sendai, Japonska) (zastopniki: C. Thomas, T. Yuen in M. Perez, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- člen 2(f) Sklepa Komisije C(2018) 1768 z dne 21. marca 2018 razglasi za ničen v delu, v katerem družbi TOKIN Corporation solidarno z družbo NEC Corporation nalaga globo 5 036 000 EUR;
- določi nižji znesek globe, naložene družbi TOKIN Corporation solidarno z družbo NEC Corporation v členu 2(f) tega sklepa;
- člen 2(g) tega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerim družbi TOKIN Corporation nalaga globo 8 814 000 EUR;
- določi nižji znesek globe, naložene družbi TOKIN Corporation v členu 2(g) tega sklepa; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbena razloga in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 23(3) Uredbe št. 1/2003 ⁽¹⁾ in načelo enakega obravnavanja s tem, da se je na obdobje 2011/12 sklicevala kot na referenčno obdobje za določitev vrednosti njene prodaje.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 23(3) Uredbe št. 1/2003 in načelo osebne odgovornosti z uporabo zmanjšanja osnovnega zneska globe zaradi olajševalnih okoliščin namesto, da bi zmanjšala koeficient zaradi teže, uporabljen za izračun osnovnega zneska, v zvezi z vidikom kršitve za katerega je bila tožeča stranka spoznana za odgovorno.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

Tožba, vložena 4. junija 2018 – Rubycon in Rubycon Holdings/Komisija**(Zadeva T-344/18)**

(2018/C 294/65)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Rubycon Corp. (Ina, Japonska), Rubycon Holdings Co. Ltd (Ina) (zastopniki: J. Rivas Andrés, A. Federle in M. Relange, lawyers)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije C(2018) 1768 final z dne 21. marca 2018 v zvezi s postopkom izvajanja člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP v zadevi AT.40136 – Kondenzatorji – razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na družbo Rubycon, zlasti člen 1(h), člen 2(k), člen 2(l) in člen 4;
- odredi znatno znižanje globe, naložene družbi Rubycon s členom 2 izpodbijanega sklepa, na raven, ki ni diskriminatorna in s katero se nagradi izjemna stopnja sodelovanja družbe Rubycon;
- Komisiji naloži plačilo stroškov tožečih strank.

Tožbena razloga in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: pri izpodbijanem sklepu je podana napačna uporaba prav, ker je Komisija zavrnila, da bi družbi Rubycon priznala „delno imuniteto“ na podlagi točke 26 Obvestila Komisije o imuniteti pred globami in znižanju glob v kartelnih zadevah ⁽¹⁾ ob upoštevanju velike resnosti kršitve.
2. Drugi tožbeni razlog: izpodbijani sklep ni dovolj obrazložen pri njem pa je podana napačna uporaba prava glede ugotovitve Komisije, da ne odstopi od Smernic o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003 ⁽²⁾ in da družbi Rubycon ne odobri dodatnega zmanjšanja globe kar je v nasprotju z načeli sorazmernosti in enakega obravnavanja iz prava EU in z načelom individualizacije kazenskih sankcij.

⁽¹⁾ Obvestilo Komisije o imuniteti pred globami in znižanju glob v kartelnih zadevah (UL 2006, C 298, str. 17).

⁽²⁾ Smernice o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003 (UL 2006, C 210, str. 2).

Tožba, vložena 5. junija 2018 – Ukrselhosprom PCF in Versobank/ECB**(Zadeva T-351/18)**

(2018/C 294/66)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Ukrselhosprom PCF LLC (Solone, Ukrajina) in Versobank AS (Talin, Estonija) (zastopniki: O. Behrends, L. Feddern in M. Kirchner, lawyers)

Tožena stranka: Evropska centralna banka (ECB)

Predloga

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- Sklep Evropske centralne banke ECB/SSM/2018–EE-1 WHD-2017-0012 z dne 26. marca 2018 o odvzemu dovoljenja za opravljanje bančnih storitev banki Versobank AS razglasi za ničen;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: ECB ni pristojna za sprejetje odločbe v zvezi z likvidacijo banke Versobank AS
2. Drugi tožbeni razlog: ECB ni opravila lastnih preučitev v zvezi z zadevnimi vprašanji preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma
3. Tretji tožbeni razlog: ECB vseh vidikov zadeve, zlasti v zvezi s tveganji glede preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma ter upoštevanjem pravil, ni skrbno in nepristransko preučila in ocenila
4. Četrty tožbeni razlog: ECB je protizakonito zavrnila druge možnosti, zlasti prodajo banke Versobank ali to, da bi se banki Versobank dopustila možnost, da se za likvidacijo odloči na lastno pobudo
5. Peti tožbeni razlog: ECB je kršila načelo enakega obravnavanja
6. Šesti tožbeni razlog: ECB je kršila načelo sorazmernosti
7. Sedmi tožbeni razlog: ECB je kršila načelo zaupanja v pravo in pravne varnosti
8. Osmi tožbeni razlog: ECB je zlorabila pooblastila
9. Deveti tožbeni razlog: ECB je kršila načelo kontradiktornosti
10. Deseti tožbeni razlog: ECB je kršila pravico do obrambe
11. Enajsti tožbeni razlog: ECB sklepa ni zadostno obrazložila

Tožba, vložena 5. junija 2018 – Nippon Chemi-Con Corporation/Komisija

(Zadeva T-363/18)

(2018/C 294/67)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Nippon Chemi-Con Corporation (Tokio, Japonska) (zastopniki: H. Niemeyer, M. Röhrig, D. Schlichting in I. Stoicescu, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- v celoti ali deloma za ničen razglasi sklep Komisije z dne 21. marca 2018 v zvezi s postopkom izvajanja člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP (AT.40136 – Kondenzatorji);
- podredno, za ničen razglasi člen 2(g) sklepa Evropske komisije z dne 21. marca 2018;
- podredno zniža globo, naloženo tožeči stranki s členom 2(g) sklepa Evropske komisije z dne 21. marca 2018, z izvrševanjem svoje neomejene pristojnosti v skladu s členom 261 PDEU in členom 31 Uredbe 1/2003;
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopkov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja šest tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave in člena 41 Listine o temeljnih pravicah

- Tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila njeno pravico do izjave s tem, da ji ni odobrila dostopa do vseh dokumentov iz spisa, na katere se je sklicevala v izpodbijanem sklepu, da ji ni zagotovila vseh potencialno razbremenilnih dokazov, da namesto dopisa o dejstvih ni izdala dopolnilnega obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah, da bi odpravila pomanjkljivosti v prvotnem obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah, in da ni zagotovila ustreznega dostopa do zapisnikov sestankov z drugimi strankami.

2. Drugi tožbeni razlog: Komisija ni predložila natančnih in doslednih dokazov kršitve z vplivom na EGP za celotno trajanje zatrjevane kršitve

- Komisija naj dalje ne bi predložila natančnih in doslednih dokazov kršitve z vplivom na EGP za celotno trajanje zatrjevane kršitve zlasti za sestanke ECC (1998-2003) in za tri in večstranske sestanke in njihov vpliv na EGP med letoma 2009 in 2012.

3. Tretji tožbeni razlog: neobstoj zadostnega dokaza enotne nadaljevane kršitve

- Po mnenju tožeče stranke naj Komisija ne bi dokazala obstoja enotne nadaljevane kršitve, ki zajema vse vrste zatrjevanih sestankov glede vseh aluminijastih elektrolitskih kondenzatorjev in vseh tantalovih elektrolitskih kondenzatorjev za obdobje štirinajstih let ter z vplivom na EGP, saj ni pravno zadostno niti opredelila celovitega načrta, s katerim se uresničuje enoten protikonkurenčni ekonomski cilj, niti ni dokazala, da je med različnimi sestanki obstajalo dopolnjevanje.

4. Četrty tožbeni razlog: neobstoj kršitve zaradi cilja

- Komisija naj tudi ne bi dokazala, da je bilo protikonkurenčno ravnanje kršitev zaradi cilja, saj so bile domnevne izmenjave informacij o bodočih cenah in dobavi na sestankih in stikih, ki so upoštevni za prodajo v EGP, občasne in zelo omejenega obsega.

5. Peti tožbeni razlog: neobstoj jurisdikcije Komisije

- Komisija naj bi poleg tega napačno uveljavljala jurisdikcijo za zatrjevano kršitev, ker ni predložila zadostnih dokazov, ki zatrjevano kršitev povezujejo z EGP. Komisija naj bi prezrla dokaz, da v bistvu noben od dvo ali tristranskih stikov ni imel nobenega vpliva na prodajo v EGP, saj so se stiki osredotočali na Neevropske stranke. Komisija naj ne bi dokazala svoje trditve, da so se japonski proizvajalci kondenzatorjev udeležili sestankov z namenom zmanjšanja konkurence v EGP.

6. Šesti tožbeni razlog: kršitev člena 23(2) in (3) Uredbe št. 1/2003⁽¹⁾, Smernic Komisije o določanju glob⁽²⁾ in temeljnih načel določanja glob, zlasti načel enakega obravnavanja in sorazmernosti

- Nazadnje, tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila člen 23(2) in (3) Uredbe št. 1/2003, Smernice Komisije o določanju glob in temeljna načela določanja glob, zlasti načeli enakega obravnavanja in sorazmernosti s tem, da je upoštevala nesorazmerno vrednost prodaje in ker ni upoštevala zatrjevano omejeno povezavo kršitve z EGP.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

⁽²⁾ Smernice o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003 (UL 2006, C 210, str. 2).

Tožba, vložena 25. junija 2018 – Intas Pharmaceuticals/EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS)

(Zadeva T-380/18)

(2018/C 294/68)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Intas Pharmaceuticals Ltd (Ahmedabad, Indija) (zastopnik: M. Edenborough, QC)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcón, Španija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka pred Splošnim sodiščem

Zadevna sporna znamka: Prijava besedne znamke Evropske unije INTAS – Prijava št. 14 153 811

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: Odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 16. aprila 2018 v zadevi R 815/2017-4

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- podredno, izpodbijano odločbo spremeni tako, da se ugovor vrne v odločanje oddelku za ugovore, da ga ta ponovno preizkusi;
- EUIPO naloži, naj plača stroške tožeče stranke v zvezi s to tožbo in stroške pred odborom za pritožbe;
- podredno, če bo druga stranka pred odborom za pritožbe intervenirala v postopku, EUIPO in intervenientki solidarno naloži plačilo stroškov tožeče stranke v zvezi s to tožbo in stroškov pred odborom za pritožbe.

Navajan tožbeni razlog

— kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 26. junija 2018 – Sta*Ware EDV Beratung/EUIPO – Accelerate IT Consulting (businessNavi)

(Zadeva T-383/18)

(2018/C 294/69)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Sta*Ware EDV Beratung GmbH (Starnberg, Nemčija) (zastopnika: M. Bölling in M. Graf, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Accelerate IT Consulting GmbH (Ahlen, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Evropske unije „businessNavi“ – Znamka Evropske unije št. 9 155 698

Postopek pred EUIPO: postopek za izbris

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 2. maja 2018 v zadevi R 434/2017-5

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo razveljavi v delu, v katerem je bila z njo razveljavljena odločba oddelka za izbris z dne 16. februarja 2017 (postopek za izbris št. 12 336 C) in je bilo v njej odločeno, da znamka Evropske unije št. 9 155 698 businessNavi (figurativna znamka) za naslednje storitve iz razreda 42

posodobitev računalniške programske opreme, svetovanje na področju računalniške opreme, svetovanje na področju računalniške programske opreme, računalniške sistemske analize, projektiranje računalniških sistemov, upravljanje s podatki na strežnikih, storitve programerjev, svetovanje o računalniških napravah in programih (storitve informatikov), računalniško programiranje, svetovanje na področju računalniške opreme in računalniške programske opreme, izvajanje računalniških programov v omrežjih, namestitve in vzdrževanje programske opreme za dostop do interneta, vgraditev računalniške programske opreme, upravljanje nastavitvev računalniških omrežij s programsko opremo, nadzor nad zmogljivostjo in analiza računalniških omrežij, upravljanje s strežniki, vodenje projektov na področju računalništva

ostane vpisana v registru;

— EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 58(1)(a) in člena 18 Uredbe št. 2017/1001 v povezavi s pravilom 22(3) in (4) in pravilom 40(5) Uredbe št. 2868/95.

Tožba, vložena 27. junija 2018 – Iccrea Banca/Komisija in SRB**(Zadeva T-386/18)**

(2018/C 294/70)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Rim, Italija) (zastopniki: P. Messina, F. Isgrò in A. Dentoni Litta, avvocati)

Toženi stranki: Evropska komisija, Enotni odbor za reševanje

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- na podlagi člena 263 PDEU razglasi ničnost sklepa Enotnega odbora za reševanje št. SRB/ES/SRF/2018/03 z dne 12. aprila 2018 in po potrebi prilog k temu sklepu ter vseh morebitnih poznejših sklepov Enotnega odbora za reševanje, čeprav še nepoznanih, na podlagi katerih je Banca d'Italia (Banka Italije) sprejela odločbi št. 0517765/18 z dne 27. aprila 2018 in št. 0646641/18 z dne 28. maja 2018;
- na podlagi člena 268 PDEU odredi, da se ICCREA Banca povrne škoda, ki jo sestavljajo večja izplačila in ki ji jo je povzročil Enotni odbor za reševanje pri opravljanju svojih nalog določitve prispevkov, ki jih dolguje tožeča stranka;
- podredno in če ne bo ugodeno zgornjim predlogom, razglasi neveljavnost člena 5(1)(a) in (f) Uredbe (ozziroma po potrebi Uredbe v celoti) zaradi kršitve temeljnih načel enakega obravnavanja, prepovedi diskriminacije in sorazmernosti;
- vsekakor Enotnemu odboru za reševanje naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba je vložena zoper sklep Enotnega odbora za reševanje št. SRB/ES/SRF/2018/03 z dne 12. aprila 2018 in zoper priloge k temu sklepu ter vse njegove poznejše sklepe, četudi še nepoznane, s katerimi so bili, kar zadeva tožečo stranko, določeni prispevki iz Delegirane uredbe (EU) 2015/63⁽¹⁾.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: neobstoj preiskave, zmotna ugotovitev dejanskega stanja, kršitev in napačna uporaba člena 5(a) Uredbe 2015/63 ter kršitev načel prepovedi diskriminacije in dobrega upravljanja.
 - V zvezi s tem tožeča stranka navaja, da je Enotni odbor za reševanje napačno uporabil člen 5(a) Uredbe 2015/63 pri izračunu prispevkov tožeče stranke, saj ni upošteval uporabe obveznosti znotraj skupine.

2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj preiskave, zmotna ugotovitev dejanskega stanja, kršitev in napačna uporaba člena 5(f) Uredbe 2015/63 ter kršitev načel prepovedi diskriminacije in dobrega upravljanja.
- Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da je Enotni odbor za reševanje napačno uporabil člen 5(f) Uredbe 2015/63 in tako ustvaril položaj dvojnega štetja.
3. Tretji tožbeni razlog: nezakonitost ravnanja organa Unije, kar omogoča uveljavljanje nepogodbene odgovornosti na podlagi člena 268 PDEU.
- V zvezi s tem tožeča stranka navaja, da ravnanje Enotnega odbora za reševanje vsebuje vse elemente, ki jih od nekdanj zahteva evropska sodna praksa za tak predlog, in sicer nezakonitost ravnanja, ki se očita institucijam, dejanski obstoj škode in obstoj vzročne zveze med ravnanjem in zatrjevano škodo.
4. Četrty tožbeni razlog, podredno: kršitev načel učinkovitosti, enakovrednosti in enakega obravnavanja ter zato neuporaba Uredbe 2015/63.
- Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da naj bi bilo morebitno neskladje med navedeno uredbo in položajem tožeče stranke v nasprotju z zgoraj navedenimi načeli, ker bi bili po eni strani subjekti, ki so v enakem dejanskem položaju kot ICCREA oproščeni plačila prispevkov, kar bi nezakonito poslabšalo položaj tožeče stranke in bi povzročilo, da bi bilo treba podobne primere obravnavati različno.

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015 L 11, str. 44).

Tožba, vložena 28. junija 2018 – Mellifera/Komisija

(Zadeva T-393/18)

(2018/C 294/71)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Mellifera e. V., Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (Rosenfeld, Nemčija) (zastopnik: A. Willand, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničten sklep Komisije Ares (2018) 2087165 z dne 19. aprila 2018, ki je bila tožeči stranki vročena istega dne;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja te tožbene razloge:

Kršitev člena 10(1) Uredbe (ES) št. 1367/2006 (¹) v povezavi s členom 2(1)(g) te uredbe in z Aarhusko konvencijo (²)

- Tožeča stranka navaja, da je podaljšanje dovoljenja za snov glifosat upravni akt, zoper katerega se lahko po postopku iz člena 10(1) Uredbe št. 1367/2006 opravi revizija.
- Poleg tega se posebej navaja, da je podaljšanje dovoljenja „posamičen ukrep“, ker je odločba, ki se sprejme v postopku izdaje dovoljenja, naslovljena na vlagatelja zahtevka.
- Poleg tega je navedeno, da bi se lahko dovoljenje za snov glifosat po veljavnih predpisih lahko izdalo le z ustreznimi omejitvami in pogoji za ohranjanje biotske raznovrstnosti.
- Tožeča stranka nazadnje navaja, da so bile v postopku podaljšanja dovoljenja za snov glifosat storjene kršitve.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL 2006, L 264, str. 13).

⁽²⁾ Konvencija Gospodarske komisije Združenih narodov za Evropo z dne 25. junija 1998 o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah.

Tožba, vložena 27. junija 2018 – TrekStor/EUIPO (Theatre)

(Zadeva T-399/18)

(2018/C 294/72)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: TrekStor Ltd (Hongkong, Kitajska) (zastopniki: O. Spieker, A. Schönfleisch in M. Alber, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: prijava besedne znamke Evropske unije Theatre – prijava št. 16 374 886

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 26. aprila 2018 v zadevi R 2238/2017-2

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 7(1)(b) in (c) ter (2) Uredbe št. 2017/1001.
-

Tožba, vložena 2. julija 2018 – Zhadanov/EUIPO (PDF Expert)**(Zadeva T-404/18)**

(2018/C 294/73)

Jezik postopka: angleščina

Stranki*Tožeča stranka:* Igor Zhadanov (Odessa, Ukrajina) (zastopnik: P. Olson, lawyer)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)**Podatki o postopku pred EUIPO***Zadevna sporna znamka:* prijava besedne znamke Evropske unije PDF Expert – Prijava št. 16257 735*Izpodbijana odločba:* odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 18. aprila 2018 v zadevi R 1813/2017-2**Tožbeni predlogi**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- odobri registracijo za prijavo znamke Evropske unije št. 16257 735 za „Programska oprema za osebne računalnike, prenosne telefone, in prenosne elektronske naprave, in sicer programska oprema za pregled, spreminjanje in upravljanje pdf dokumentov“;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Odbor za pritožbe je storil napako, ker ni priznal posebne narave zadevnega blaga;
- odbor za pritožbe je storil napako pri presoji predloženih dokazov s tem, ko je ugotovil, da znamka, za katero se zahteva registracija, z uporabo ni pridobila razlikovalnega učinka.

Tožba, vložena 3. julija 2018 – Holmer Dahl/SRB**(Zadeva T-405/18)**

(2018/C 294/74)

Jezik postopka: španščina

Stranki*Tožeča stranka:* Helene Holmer Dahl (Madrid, Španija) (zastopniki: R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, C. Iglesias Megías in A. Lois Perreau de Pinninck, abogados)*Tožena stranka:* Enotni odbor za reševanje

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi nepogodbeno odgovornost Enotnega odbora za reševanje in mu naloži popravilo škode, ki je nastala tožeči stranki in ki je posledica vseh njegovih ravnanj in opustitev, zaradi katerih je navedena stranka ostala brez delnic družbe BANCO POPULAR ESPAÑOL, S.A., katerih lastnica je bila;
- Enotnemu odboru za reševanje naloži, da tožeči stranki kot odškodnino za nastalo premoženjsko in nepremoženjsko škodo (zahtevani znesek) izplača:
 - za premoženjsko škodo skupni znesek 160 558,41 EUR za izbris delnic družbe Banco Popular;
 - za nepremoženjsko škodo znesek do 160 558,41 EUR ali znesek, za katerega bo Sodišče odločilo, da je primeren;
- odobri povečanje zahtevanega zneska za kompenzacijske obresti od 7. junija 2017 do izreka sodbe, s katero bo odločeno o tej tožbi;
- odobri povečanje zahtevanega zneska za pripadajoče zamudne obresti od izreka sodbe do celotnega plačila zahtevanega zneska po obrestni meri, ki jo določi Evropska centralna banka za operacije glavnega refinanciranja, povečani za dve odstotni točki;
- Enotnemu odboru za reševanje naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so podobni kot v zadevi Vallina Fonseca/Junta Única de Resolución, T-659/17 (UL 2017, C 424, str. 42).

**Tožba, vložena 2. julija 2018 – mobile.de/EUIPO – Droujestvo S Ogranichena Otgovornost „Rezon“
(mobile.ro)**

(Zadeva T-412/18)

(2018/C 294/75)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: mobile.de GmbH (Dreilinden, Nemčija) (zastopnik: T. Lührig, Rechtsanwalt)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Droujestvo S Ogranichena Otgovornost „Rezon“ (Sofija, Bolgarija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Evropske unije mobile.ro – znamka Evropske unije št. 8838 542

Postopek pred EUIPO: postopek izbrisa

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 29. marca 2018 v zadevi R 111/2015-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlogi

- kršitev člena 18(1)(a) v povezavi s členom 64(2) in (3) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- kršitev členov 19(2) in 10(3) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 v povezavi s členom 64(2) in (3) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- kršitev člena 60(1)(a) v povezavi s členom 8(1)(b) in 2(a)(ii) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;

kršitev člena 4(3) PEU v povezavi s pravnimi načeli iz člena 59(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 in člena 61(2) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 4. julija 2018 – Portigon/SRB**(Zadeva T-413/18)**

(2018/C 294/76)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki**

Tožeča stranka: Portigon AG (Düsseldorf, Nemčija) (zastopnika: D. Bliesener in V. Jungkind, Rechtsanwälte)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje (SRB)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za nič en razglasi sklep tožene stranke z dne 12. aprila 2018 o izračunu predhodnih prispevkov v enotni sklad za reševanje za leto 2018 (št: SRB/ES/SRF/2018/03), v delu, v katerem se sklep nanaša na tožečo stranko;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja sedem tožbenih razlogov, ki so v bistvu enaki ali podobni tožbenim razlogom, navajanim v zadevi T-420/17, Portigon/SRB ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL 2017, C 277, str. 56.

Tožba, vložena 4. julija 2018 – Silgan Closures in Silgan Holdings/Komisija**(Zadeva T-415/18)**

(2018/C 294/77)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeci stranki: Silgan Closures GmbH (München, Nemčija) in Silgan Holdings Inc. (Stamford, Connecticut, Združene države Amerike) (zastopniki: D. Seeliger, Y. Gürer, R. Grafunder in V. Weiss, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeci stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- razglasi za ničen sklep o preiskavi C(2018) 2173 final z dne 6. aprila 2018, vročen 24. aprila 2018;
- razglasi za nične vse ukrepe, ki so bili sprejeti na podlagi preiskave in so bili opravljeni zaradi tega nezakonitega sklepa;
- Komisiji naloži vračilo vseh kopij dokumentov, ki so bili ustvarjeni in zaseženi v okviru preiskave, pod grožnjo razglasitve ničnosti bodočega sklepa Komisije s strani Splošnega sodišča; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja te tožbene razloge.

1. Kršitev temeljnih pravic obrambe in postopkovnih načel

V okviru prvega tožbenega razloga tožeci stranki navajata zlasti očitek, da je Bundeskartellamt (zvezni organ, pristojen za konkurenco) Komisiji posredoval informacije, ki sta jih tožeci stranki Bundeskartellamt posredovali v okviru sodelovanja v nacionalnem postopku, ki teče od leta 2014, in se jih v okviru izmenjave informacij v skladu s členom 12 Uredbe št. 1/2003 ⁽¹⁾ ne bi smelo posredovati.

2. Pomanjkljiva obrazložitev sklepa o preiskavi in brezmejno široka in nedoločna opredelitev predmetov preiskave (fishing expedition) ter neobstoj zadostnih indiciev**3. Kršitev načela sorazmernosti**

Tožeci stranki v zvezi s tem navajata, da odredba preiskave glede na ugotovitve in stanje postopka pred Bundeskartellamt ni bila niti potrebna niti primerna.

4. Zloraba pooblastil

V četrtem tožbenem razlogu se navaja, da temelji odreditev preiskave na razlogih, ki niso povezani z zadevo. Šlo naj bi za nezakonito sodelovanje Bundeskartellamt in Komisije, s katerim naj bi se Komisiji omogočilo kaznovanje podjetja, do katerega na nacionalni ravni zaradi pravnih praznin najverjetneje ne bi moglo priti.

5. Nepristojnost Komisije in kršitev načela subsidiarnosti

V zvezi s tem tožeci stranki navajata očitek, da ni jasno niti, zakaj naj bi bil Bundeskartellamt neprimeren za to, da postopek, ki teče pred njim, pravilno pripelje do konca, niti zakaj naj bi se postopek zaradi njegovega obsega ali njegovih učinkov v tako pozni fazi bolje vodil na ravni Unije.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

Tožba, vložena 10. julija 2018 –Bauer Radio/EUIPO – Weinstein (MUSIKISS)

(Zadeva T-421/18)

(2018/C 294/78)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Bauer Radio Ltd (Peterborough, Velika Britanija) (zastopnica: G. Messenger, Barrister)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Simon Weinstein (Dunaj, Avstrija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: prijava besedne znamke Evropske unije MUSIKISS – prijava št. 12 317 616

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 14. marca 2018 v zadevi R 510/2017-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO in drugi stranki pred odborom za pritožbe naloži, naj nosita svpke stroške in plačata stroške tožeče stranke.

Navajan tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.
-

Tožba, vložena 6. julija 2018 – Fissler/EUIPO (vita)**(Zadeva T-423/18)**

(2018/C 294/79)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Fissler GmbH (Idar-Oberstein, Nemčija) (zastopnika: G. Hasselblatt, Rechtsanwalt, in K. Middelhoff, Rechtsanwältin)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Evropske unije vita – prijava št. 15 857 188

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 28. marca 2018 v zadevi R 1326/2017-5

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajan tožbeni razlog

- Kršitev člena 7(b) in (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.
-

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL